

БЮЛЕТИНЪ

НА ВЪСТНИКЪ

„АВТНОМИЯ“

(Задрграничен листъ на вѣтрѣшната македоно-одринска организация).

Възтанишки циркуляръ.

Главния штабъ на Битолския революционенъ окръгъ е отпращилъ следния циркуляръ до дипломатическите представители на Великите сили въ Битола:

Главенъ Штабъ

на

II Макед.-Одр. Реол. Окръгъ

Върху „Поблиносецъ“

30/VII, 1903 год.

№ 367.

До Дипломатическите Представители на Великите Сили.

Во Витола.

Натоварени от другаритѣ ни и народа да ржководимъ особовителното движение въ Битолския окръгъ, считаме за свой дългъ да донесемъ до знанието Ви следующето:

Турското Правителство, чувствувайки се безсилно да унищожи направо нашитѣ въоръжени сили, прѣпорчува е на войскитѣ си единъ отъ най-варварскитѣ начини за потушаване на движението, състоещъ се въ ограбването и изгарянето на християнскитѣ села и въ обезлюдяването и убиването на жени и деца.

Игарени сѫ следующитѣ села:

Во Рѣсенска каваз на 21-я тогоселени: **Амурба и Круше**, а на 24-я тогоселени: **Боло**.

Во Охридската каваз отъ 21—25 тогоселени сѫ селата: **Озодени, Лешани, Сируля, Ташъ-Мурунише, Мешевича, Батурѣ и Червена-Вада**, а тама сѫщо и **Иванския манастиръ „Св. Иванъ“**.

Во Демир-Хисарската каваз игарена е частъ отъ с. **Смиово** и частъ отъ с. **Загориче**. Величитѣ ти села прѣдварително сѫ ограбени, а послѣ запалени.

Ако беззащитнитѣ жени и деца на поменатитѣ села не бѣха забиянати въ планината, сигурно щѣха да бѣждатъ изкълци. Че това е така, доказва се отъ следнитѣ факти:

Во с. **Смиово** нахалната войска намери една жена, която не успѣла да избѣга; безъ никакви запитвания та биде убита.

Во с. **Сируля** (Охрид) заляпанъ сѫ една жена и една мома, сѫщо не успѣли да избѣгатъ.

Знаемъ положително че има и по другитѣ кавази на вилаета игарени християнскитѣ села, иъ за тѣхъ ще Ви съобщимъ, ако стане нужда, допълнително, когато получимъ точни свѣдѣния.

Повтаряме още единъ пѣтъ, че всички гореспоменати села сѫ игарени *кждо село отъ войската, кждо побиломама побиломата отъ башибозука.*

Това като Ви съобщаваме, Г не Агенти, заявяваме, че ако до сега сме успѣвали да спиримъ християнското население въ вилаета отъ даватия стирямо турскитѣ села както сѫ на войската и башибозука стирямо християнскитѣ, за въ бѣдѣще туй нече ни бѣдѣ взаимно.

Има да вочичо, което ще става за въ бѣдѣще, отговаря турското правителство, което дава подобни заповѣди на редовнитѣ си войски и башибозука.

Примемте, Г не Агенти, искрено увѣрване на почитание.

Отъ Главния Реол. Штабъ.

Цематъ:

Македонски Реол. Комитетъ

Пемистеръ

Писмо отъ Витола.

2-й Август 1903 год.

Прѣз нощта на 31-й Юли възтанишитѣ развалка желѣзна мостъ между Банша и Суручино, дълъ 15 метра. На голѣмо пространство отгнатижа релситѣ и на много мѣста сѫсѣла телеграфнитѣ жици.

Крушово, Демир-Хисаръ и Кичево още се намиратъ въ наши рѣцѣ. Пролетитѣ: **Жельничка рѣка и Гавато сѫдо сѫ въ наши рѣцѣ.**

Селото Върбени (Леринско) е прѣзвато отъ възтанишитѣ.

Войска за Охридско още не може да отиде, защото единички пѣтъ **Гавато додраво наватъ възтанишитѣ.**

Цѣля Мориевски край (Прилепско) е въ наши рѣцѣ.

Во Костурено нашитѣ прѣвеза селата **Песодери и Кисура**.

Силна възтанишеска масса на 31-я тогоселадна града **Костурѣ** и завѣрза ожесточено сражение. **200 момчета отъ града вѣлвожа въ възтанишескитѣ редове.** Населението е въ вѣзторгъ.

Селата **Диково и Чалаши** сѫ игарени отъ турцитѣ и обрѣнати въ пепелище.

Гуаки чти се появила въ **Костурско**, за да прѣсѣдлатъ възтанишитѣ; *иъ още въ сѫмото начало бидожа скончателно рабвити и разпрѣснати.* Пацна мѣрзавъ и единъ отъ войводитѣ имъ.

Руския консултъ **Ростковски** биде нападатъ едноврѣменно отъ 4-ма войника, на три мѣста ударенъ сѫ крупини и на няколко мѣста по главата сѣвненъ сѫ касатура.

Прѣди два дена въ **Костурско** е обезоруженъ цѣлъ табуръ арнаути. Заградени въ една **Кисура**, тѣ още при първата бомба сѫ сложима оржиято.

Прѣзъ посѣдитѣ няколко дни въ нашия край сѫ обезоружени няколко милки турски отѣзлине.

До сѫга въ наши рѣцѣ сѫ паднали повече отъ **1200 турска пушки.**

Възтанието въ нашеско взрѣни отглично. Ентузиазма неопусемъ.

Писмо отъ Гевгелия.

2 Август 1903 г.

На 28-й юли Аргиръ Манасиевъ нападна и разби турскитѣ постове надъ **Гевгелия** — между **Гевгелия** и **Иванчо Карауски** нападна града **Гуменджа** и издурна бѣлсаво оранието съ турския гарнизонъ.

Хвърлено на бойни внесѣ страна пашка въ турскитѣ редове.

Между **Гевгелия** и **Добранъ Дельо Калжчовъ** сѫсѣла телеграфнитѣ жици.

Иванчо Карауски нападна града **Гуменджа** и издурна бѣлсаво оранието съ турския гарнизонъ.

Хвърлено на бойни внесѣ страна пашка въ турскитѣ редове.

Селото **Крива** (Гумелженско) биде нападато отъ турскитѣ войски и игарено, подъ прѣдогъ че има скрити пушки.

Нашия градъ отъ всѣдѣ е обикновенъ съ турска артилерия, която има заповѣдъ, при най-малко нападене отъ страна на възтанишитѣ, **българскитѣ** нахали да бѣждатъ бомбардирани.

Писмо отъ Солунъ.

4 Август 1903 г.

Прѣди два дена арестунаха тукъ учителнитѣ **Катерина Измирлева** и **Султана Апостолова** като опасни комитки, макаръ при обиска да не се намири въ тѣхъ нищо компромитируеще.

На всѣдѣ събиратъ послѣдния наборъ — мусафѣжанъ.

Положенето на затворнитѣ въ туканиния затворъ **Еди-куле** е отглично. Въ едно малко покаяние не натѣжани сѫ **1500 души**. Турскитѣ затворници постоянно измъчватъ християнитѣ, като ги запалватъ съ клане. Нѣма да бѣдѣ чудно ако това стане, защото турцитѣ сѫ въоръжени.

Прѣди 4 дена отъ **Сиръ** докараха **40 души** и ги затвориха.

Совускитѣ гражданци, арестуванъ по неовладнатитѣ атентати, досѣдъ ги сѫдѣтъ и всѣчки ще бѣждатъ осѣдени.

Уничтожени християнски села.

Спорѣдъ полученитѣ досѣдъ свѣдѣния изъ Битолския революционенъ окръгъ, игарени сѫ и обрѣнати въ пепелище отъ турската войска и башибозука:

15 села въ **Охридско**: селата **Бухъ, Раково, Ботуца, Носокаи и Арменско** — въ **Леринско**; Селата **Боло, Георка** и **Круше** въ **Рѣсенско**; Въ **Битола** сѫ пристигнали **200 жени** отъ унищоженого с. **Раково** и се опашкали прѣдъ всѣчки консули и **Хиди паша**, че селото е обрѣнато въ пепелища, а мѣждѣ всѣчки изчани.

Обѣсването на Халима.

На 31 миналий юлий прѣда **Витола**, на една вѣрва, бидѣ обѣснѣнъ **убеда** на руския консултъ **Растковски**.

Той денъ бидѣ извършено нападането и надъ други лица, които сѫ имали участие въ това убийство, или сѫ били зрители при убийството.

Цѣло село игарено.

На 2-й тогоселна възтанишеска чета отъ **60 души** вѣлва въ **Скопското село Кожие** и се настанила въ него. Тя биде забѣлвазана отъ турцитѣ и затрелана отъ голѣмо число войски. Сражение се водило прѣдъ цѣлия денъ, а прѣзъ нощта чета та успѣла да напуе село.

На другия денъ войската и башибозука нахлули въ селото, ограбѣше неколко миналий подъ ножа може жени и деца а селото запалили отъ четирѣтъкъ страни. Това село досѣ прѣдставява пепелище.

Сражения въ Скопско.

На 3-й августъ една малка възтанишеска чета биде открита и нападатъ въ с. **Вѣтрово** (Белешко) **Скопския вилаетъ**. Четата се укрѣпила въ селската цѣрква, гдѣто се държала, докато на следующия денъ и пристигнала на помощъ една възтанишеска чета, която прѣди няколко дна биде хвърлена въ въздуха гренъ при **Белешко**. Тая чета, състоюща отъ около стотина души, обрѣдѣла аскера, за да бѣде сама обрѣдана подиръ **2—3 часа** отъ няколко стотин души ноѣ аскеръ и башибозука. Тогова се захванало едно кръвопролитно сражение, което гренъ, може би, и до то чѣстъ. Свѣдѣния отъ затрѣра гласятъ, че въ първия и втория денъ отъ възтанишеска страна е имало сѫмо **2 убити** и **3 ранени**, а отъ неприятеля — **цѣли десѣтки**.

Друга една възтанишеска чета, състоюща отъ около **35—40 души**, биде нападатъ отъ аскеръ въ гора **Край село Горно-Лисце** (Скопско) и се завѣрза ожесточено сражение, което свършна прѣзъ нощта въ благополучно отгѣзване на чета. Турцитѣ имали тѣмъко **10 души** убити и ранени.

Клисура още се държи отъ възтанишитѣ.

Прѣзвато отъ възтанишитѣ прѣди десѣтина дни градътъ **Клисура** (Костурско) си остана и до досѣдъ денешенъ въ рѣцѣтъ на възтанишитѣ, вътрѣкъ мюхлатнитѣ опити на турцитѣ да го взематъ обратно.

Телеграми отъ границата.

Харманли, 7 Авг 1903 г.

Во Одринско събиратъ релѣцитѣ. Отъ тѣхъ **16 табура** працатъ въ **Мустафа-Паша**, отъ които **2 сѫ** вчера дошли, а **14 сѫ** на пътя. Квартири готвѣтъ на **Мустафа-Пашанската гара**.

Бурсевъ, 7 Августъ.

Селата **Урумъ-Кюй, Потирукино** и градеца на **Черното море Васипно** въ **Илхамъ**. На границата се чувстватъ гърмежи отъ къмъ **Турско**. Нищо не се знае какво става въ **Одринско**.

БЮЛЕТИНЪ

НА ВѢСТНИКЪ

„АВТОНОМИЯ“

(Задграниченъ листъ на вжтрѣшната македоно-одринска организация).

Възстание въ Одринско.

Възстанишкитъ дѣйствиа въ VII въ Одрински револуционенъ окръгъ почнаха на 5-и тогѣ вечерта — сръбчу Първображене.

Днесъ получихме слѣднѣтъ телеграфически вѣсти отъ Одринската гарнизона:

Вурваз, 7-и Августъ.
Курьеръ пристига. Главниъ Василко, пристанише на Черно-море, *нападна и застана отъ вѣсти* инициално. *Близкото турско село Потурмаз — сѣсно.* Събвезане погранични български постои войници — турски. Курьеръ изъ вжтрѣшността омавае тая вечеръ.

Харманли, 8-и Августъ

На 7-и прѣзъ ноцта пакъ табура Лехота и единъ ескадронъ кавалерии отъ Мустафа-Паша бързо нагнаха за Чокаско (при Одринъ, Р.) да прѣследватъ възстаница.

Вурваз, 8 Августъ.

Общитъ дѣйствиа на VII Одрински възстаниши окръгъ почнаха прѣзъ ноцта сръбчу Първображене. Телеграфитъ яви въ 15-ти възстаниши участии въ Лозенградско, Бун, рикисаро, Малко-Гърново, Агалополиска сжасани. Хранитъ изъ поето игриена. Турски села и войскии участии нападнати. Градътъ Василико нападнатъ, турския кварталъ обърнатъ на пепелище. Казармитъ, правителствената домъ и телеграфопопосенката станция разрушени съ динамитъ. Плъвени отъ града Мехмедъ Али — морски офицеръ и началникъ порта, Халимъ — надинитенъ агентъ, поручикъ Хайдаръ и Арменъ — началникъ на телеграфопопосенката станция. Отъ турската войска много избити. Сждо и турци. Отъ възстанишкитъ само четирма легиона ранени. Турското село Потурмаз, заселено отъ махджире-разбойници — уничтожено. Турския лагеръ на върхъ „Са. Гиямъ“ Малко-Гърново, нападнатъ сждата нощъ, разбитъ и присѣдътъ. Бѣлата Енавад, Сазара и другъ — въ паметъ. Подробности писмено.

Заробенъ и обезоруженъ аскеръ.

Вчера, близо до града Одринъ, едно отбѣдене турски аскеръ, състоитъ отъ 60 души и 2-ма офицери, бимъ заробенъ отъ единъ възстаниши отрядъ, обезоруженъ и пуснатъ на свобода.

Положението въ Битолския револуционенъ окръгъ.

Синоиъ получихме отъ Битолския възстаниши лагеръ едно изложение на развитиѣ събития отъ Илинденъ насамъ въ нѣкои райони на Битолския револуционенъ окръгъ. Това изложение, макаръ и кратко, съдържа интересни сведения върху ходътъ на събитията въ тоя възстаналъ край. Като изхожда отъ самия лагеръ на възстанишкитъ, то прѣдставлява из вѣстенъ интересъ, макаръ нѣкои отъ събитията да сж известни на обществото.

Витолско.

На 20-и Юлийъ вечерта, Илинденъ, биде нападнатъ отъ възстанишкитъ гарнизона въ с. *Смилео* и избити 45 души войници.

На 21-и вечерта пристигнаха отъ Битола 400 души войници, нападнаха селото, имъ бидоха отблъснати съ голяма губа.

На 22-и сждитъ турцитъ съ нови сили нападнаха селото и, следъ като лудоха 11 сждитъ, влѣзоха въ него. При това сражение паша убитъ и единъ юзбачина. Убититъ турцитъ още сждитъ дѣнь заровнаха на една баричка. Първата гръжа на аскера при влизането му въ селото бѣ да се прѣдаде на грабежа. Отраби доста къщи и всичкитъ черковни плѣни. Следъ грабежа селото биде наложено отъ 4-ти страни и изгорѣха 35 къщи. Върхъ племнатитъ възстанишкитъ нападнаха аскера и го прогнано.

Въ срѣда заранъ, 23 сждитъ Юлий турци, отъ с. Обещани, прируженитъ съ аскеръ, на брой повече отъ 300 души, пакъ влѣзоха Смилео, изъ бидоха прѣсрѣднати съ залпове отъ възстанишкитъ и отблъснати, като наубоха 8 души и оставиха два коня.

При всичкитъ сражения има убити двама чет-

ника и една жена отъ Старо-Смилео и двама ранени. Завчера, 31-и Юлий, вторникъ, стана сражение въ с. Гиямъ. Турцитъ бѣгаха като луди отъ възстанишкитъ. Послѣднитъ имъ отиѣха 4 товара муници и други припаси. Убитъ сж 25 души аскеръ и 13 души башибозуцъ отъ с. Казени и Дюмени. Поиуръ владѣе отиде отъ Битола подарѣниене съ нѣколко полски топове. Нападнаха наново селото, разграбиха го и цѣло изгорѣха. *Отъ 200 къщи само 2-3 уцѣлѣха.* Четници има убити 3-ма и 1 раненъ Селаянъ убитъ двамина а другитъ заблѣха на сждититъ селъ.

Крушово, следъ като биде прѣвзето отъ възстанишкитъ, послѣднитъ изгорѣха хукоката, казармата, кметството, телеграфната станция и нѣколко дюгени до тѣхъ. Паднаха убити 5 възстананика и 4-ма гражданска, а отъ турцитъ — 24 жандари, 24 войника, музджина и братъ му, всички кятиш и единъ таксиларъ. Прѣднѣти сж живи единъ полицейски, телеграфиста, балкан-мемури (горски надирителъ), по-мручката и нѣколко души турци. Избѣгаха 15—16 души войници. Бидоха залпание околитъ турски села да мигруватъ. Възстанишкитъ държаха града въ свои рацитъ 14 дѣна. Сега, когато паша тия резове, Крушово е въ турски рацитъ. Завчера и вчера станаха ожесточени и крѣпави сражения. Повече отъ 5000 души аскера а башибозуцъ съ даѣ берени полска артилерия натиснаха възстанишкитъ и тѣ се видѣха принудени да отстъпятъ. За да прѣвзематъ града турцитъ наубоха повече отъ 300 души. Слуща се, че биле наварѣдени поголовно кланѣта надъ старци, жени и дѣца.

Демир-Хисарско.

Телеграфъ, мостове и посета развалини, нѣколко чидѣлици на лонци турци и зарени. Възстанишкитъ нападнаха селата Мургашиво и Мургашиво. Избитъ аскеръ въ Първоската кула, а кулата разрушена. Аскера, когото квартируваха въ Цуръ, прѣдварително избѣга, като остави шинели, байонети, брашно, патрони и пр. илца.

Кичевско.

Възстанишкитъ нападнаха града Кичево и изгорѣха кулата, казармата и ханчичата. При Иновуръ, на пѣхъ отъ Дебръзъ за Кичево, избити 20 души аскера а паша — 6 убити и 4-ма ранени. При Францица сражение. Турцитъ бѣгаха като луди. Има доста убити. Стана голямо сражение при Карбуница. Рѣчна сждата между 150 души възстананици и 600 души аскеръ и башибозуцъ. Убити четници 20 души, а турцитъ около 60 души. Само едно момче уби 7 души четници. Поиуръ сраженото турцитъ нападнаха Курбуница, *убиоха 8 жени и дѣца, 6 ранени, а селото оограбиха.* Една жена, зацѣпавайки се, уби единъ турчинъ, а другъ, рана. Поесть тя биде тешко ранена. Отъ тогата турчинъ не се явива въ Кичевско, което и до сѣга е въ наши рацитъ. Аскера се прибра въ турскитъ села и паланки и не прѣдлага възстанишкитъ. Има избитъ аскеръ при с. Ехловецъ, изъ не се знае колко. При Францица е раненъ войводата Ароо.

Охридско.

Въ Охридско во 20-и Юлийъ станаха 15 сражения и много жертви. Възстаниши убити 14, а ранени 6. Турцитъ науби сж около 300 души. Следъ тая дата голѣми глѣни аскеръ и башибозуцъ, като избѣгавъ сражения, обграбятъ и горятъ селата. Има изгорени до 15 села, между които Оздолени, Червена Вода, Вогуль, Лешани, Лешанския манастиръ и други. Въ с. Струля има убити и жени. Въ с. Велочити и Малѣсийскитъ села има обезоружени и избити много жени и момъ. Всичкитъ жетени отъ селата сж по горѣти. Турцитъ горятъ и житата. Пжкнчата и мостове сж развалени, а телеграфитъ жщи сжсани. Жива душа не е дошла тука отъ Охридъ.

Искать строго наказание.

При неотдавнашното покушение на военния трентъ при станцията Зелениково, по линията Скопие-Солутиъ, да което явяхе въ единъ отъ миналитъ бюлетини, турскитъ войски, които се возишъ с. тоя трентъ, въ турския работница си провади всичката своя ярость надъ турския си убийци. По тоя поводъ, Австрийския, Рус-

ския и Английския консули въ Скопие коллективно сж поискали отъ Скопския валия строго наказание не само на офицеритъ отъ тоя батальонъ, изъ наказанieto и на всички войници, вхождащи въ състава му. Валията отказалъ да издѣли това искане на консулитъ, вследствие на което въпроса билъ прѣнесенъ въ Цариградъ и подаетъ отъ самитъ ресективитъ, посланици.

Крушово бомбардирано и опожарено.

Тоя часъ получихме едно писмо отъ Крушово, съз дата 4-и Августъ, и друго — отъ Битола отъ 3-и сждитъ.

Въ тия писма ни съобщаватъ слѣдното: На 31-и Юлий, следъ нѣколко-днѣсни безрезултатни прѣговори между възстанишкитъ и турскитъ войски изначалнитъ, почнало се ожесточено сражение между дѣветъ страни. Тоя сражение продължавало прѣзъ дѣветъ тоя дѣнь и се свършило една на 1-и Августъ, когато бѣла пусната въ ходъ отъ турцитъ артилерията. Гранати лѣтели надъ града и сж падали на жждата въ града и жи залявали. Цѣлѣя паланки и всичкитъ къщи около него — дори до Бѣновата махала — сѣсно изгорѣно. Повече отъ 250 къщи обърнати въ пепелище. Поесть се почнало бомбардирането, цѣлото население избѣгло въ корята. Възстанишкитъ, на брой 1200 души, биле принудени да отстъпятъ прѣдъ напора на топовѣтъ. Всички неогорени къщи биле ограбени. Турскитъ войски клани и убивали мъже, жени и дѣца. Въ Битола биле закарани повече отъ 120 души плѣнени старци, жени и невршни дѣца. Една на 3-и тогѣ на избѣгалитъ въ корята било позволено да се върнатъ на пепелишта.

Има сѣмление, че турския варваризмъ е прозвѣвъ въ Крушово въ всичкото свое грозно величие...

Английската флота около Дарданелитъ.

Английската Средиземна ескадра е получила разповѣдъ да маневрира около Дарданелитъ.

Турско грѣзно анкета.

Християнско село Буѣвъ, въ Леринската кааза, е планиско село съ воинствено население. Прѣди нѣколко дѣна и него постигнаха участъта на ошакоренитъ села. Като възстанало, то било нападнато отъ резонитъ турски войски и залязано отъ четирѣхъ страни. Изгорѣли около 30 къщи и селската черква, когото прѣварително ограбили и оскарени. По тоя поводъ българскитъ митрополитъ въ Битола се оплакалъ на Хилимъ паша, като човѣкъ на „порядка и законностиа“. Хилимъ паша напратилъ като комисаръ зацѣли славянскитъ врагъ и турски плѣнници — Битолския грѣцки владика Амвросия, единъ членъ отъ сждитенитъ, по народното право грѣвъ и единъ административенъ чиновникъ турчинъ. Чрѣзъ тая анкета Хилимъ паша, безспорно, ще установи, че не войската е извършила тия нападнати, а възстанишкитъ. И тоя „реформаторъ“ се надѣва, че ще се намери сѣдателъ човѣкъ на свѣта, който ще повѣра на неговитъ анкети!...

Турски волими въ Кочанско.

На 8 юли нѣколкомина турци отъ с. Истинбани убили сж тогитъ съезаваника сж българинъ Васе, зацѣто отказалъ да имъ даде исканитъ отъ тѣхъ пари вземъ.

На 10 юли прѣзъ ноцта нѣколкомина селани отъ с. Орязари, като паша конѣти сж на полето, били нападнати безпринично отъ аскера, който стрѣлялъ върху имъ и наранилъ 2—3-ма.

На 12 юли сждитъ историята биде повторена пакъ отъ парски аскеръ съ десетина души селани отъ с. Саа.

На 13 юли турци мудждари отъ с. Оглевшоу убили едно българче, зацѣто имъ се противило въ нѣколко мръсно поствѣтане.

На 27 юли селанитъ отъ околността на мѣнастиръ Св. Пантелеймонъ, като вѣща година въ тоя дѣнь, отишли на поклонение въ мѣнастиръ, но били разгонени отъ приближаваща тѣмъ аскера, който билъ усилитъ вече да оскарени турската и да обезоружаи всичкитъ икони.

Печатница Георги А. Ножаровъ — София.

БЮЛЕТИНЪ

НА ВЪСТНИКЪ

(Задграниченъ листъ на вътрѣшната македоно-одринска организация).

ИЛДЪЗЪ-НЪОШКЪ ТРЪПЕРИ.

Специална телеграма до „Автономия“,
Via Harmanly.

Цариградъ, 12.8. — Говори се чрѣзъ секретно уловенъ източникъ, произхождащъ отъ Илджа, че българскитѣ комитети приготвлявали да заравятъ водопроводитѣ на Илджа съ зумени бащи и хвърляне млади бомби въ каналитѣ на „Деркосъ“, които предобавствуватъ столицата, съ чѣмъ да прѣдизвикатъ най-голямо настроение противъ българитѣ. Между турцитѣ, частично антуража на султана, набага се да се обяви приготвяването война, която се глѣда като необходима отъ турска страна.

Изъ Одринско.

Телеграма.

Нападение въ Чоковско.

Илѣолъ, 13 Августъ.

Въ II-я въстаннишки районъ — Чоковско, Хаджи-Талашмакъ изгорено, телеграфно-почковната станица бомбардирана, телеграфнитѣ жици изложени, извазана мата разрушена. Петнадесетъ стражари, 25 башбокузи изжигани, кавалерията разпръсната. Подобршости по почтата.

Сражение при Гюль-Тене.

Телеграма.

Бургасъ, 13 Августъ.

На II то въстаннишка чета зарадена отъ 500 души аскеръ при Гюль-Тене. Сбѣдъ дву-часово сражение четата съ бомби си пробива път и се оттегля. Отъ аскера мнозина убити и ранени. Отъ четата само единъ солникъ раненъ.
Жени, деца и стари отъ Мало Търново, Гюль-Тене и Конакъ спешно минаха отвъдъ границата.
Наливъ отъ аскеръ до двани къмъ пограничнитѣ постове.

Нападение въ Виза.

На 6-й сѣдий, една въстаннишка чета нападна Визачната казарма. Започна се сражение. Войницитѣ отстъпваха. Въстанницитѣ нахлуваха въ казармата и я изгариха. Отъ войницитѣ изжогиха убита, а отъ въстанницитѣ убитъ Ис. Гривовъ, 45-годишенъ, отъ с. Мързово и баша на 5 дѣца.

Изгарянето на Курколяби.

На 5-й то една въстаннишка чета отъ 60 души обсади турското районичко село Курколяби и прѣгна на районичкитѣ-селени — на които турското правителство неотвѣтна разиде оржжие — да прѣдадатъ оржжието си. Селанитѣ настрашени отъ едно отдалѣние аскеръ, който по това време се намиралъ въ селото, започнаха да стрѣлятъ върху въстанницитѣ, и се завърна сражение, което трае 4 часа. На края въстанницитѣ като хвърлили нѣколко бомби, нахлуваха въ селото и го запалваха. Въ тая схватка отъ турцитѣ бѣше убитъ 15 войницинъ, 19 д. селяни и повече отъ 20 д. ранени. Отъ въстанницитѣ единъ убитъ и единъ легко раненъ.

Писмо отъ Витоля.

Витоля, 8 Августъ 1903

Четинитѣ въ цѣлия окръгъ сж въ отлично състояние.

Лернокъ

Въ ср. Лернокъ на 1 то ограбени всички християнски къщи, а покараници зашита. Чаршията затворена и полица не смѣе да се покаже на улицата. Селенитѣ, що дохож ат на пазаръ, биватъ извазани по къщиата.

Въ с. Новоляни къщитѣ сж ограбени, а по-сетнѣ изгорени отъ аскера и башбокузи. Черквата оквервена.
С. Буръ на 30 Юлий вечерта изгорено цяло, освенъ три къщи. Убити двѣма мъже и 7 жени и деца. Ако да не бѣше пристигнала четата на помощ о време, турцитѣ щѣ да направятъ цѣла кашаница.
С. Раково изгорено. Разграбено цялото село. Убиша една жена, а другитѣ избѣгаха въ планината.

Въ с. Битурна изгорени 10 къщи, разграбени цялото село, убити и ранени 18 души мъже, жени и една турѣшка жена.

С. Нюволяни нападано отъ аскеръ и башбокузи, ограбени всички къщи и убити всички жители и деца. По члѣта въ Лернокъ изжогена отъ аскера 84 души християнски селени. Нѣкои сж стечени на мъже и скардени въ огъня. Спасени отъ цялото село само 25 души.

С. Вардени нападано отъ аскеръ и башбокузи. Сбрани всички селани покрѣятъ село и, като ги набили, казали имъ да прѣдизвикатъ оржжието, иначе щѣли да бъдатъ убити. За да покажатъ нагледно, наче вѣрели да бъдатъ убити. За да покажатъ нагледно, наче вѣрели да бъдатъ убити.

Въ с. Очарани убити 6 души селани на едного носа отъсѣни. Много жени обезчестени и двѣ момичи погубрени.

Въ с. Живина 3-ма овчари, убити а трама други втрѣщи заравнани за Лернѣ и по пѣти заклинани заедно съ едно дѣце.

Селанитѣ отъ всички села сж избѣгани, а не избѣганитѣ стари и жени затворени по къщиата и не имъ позволяватъ и вода даже да напѣятъ. Житата имъ разграбени.

Охридско.

Въ Охридско сж изгорени 32 села. Отъ Дебърци останала само 4—5 села. Убиани, грабени и обезчестявани иматъ граница. Хранитѣ въ полето и селата сж ограбени отъ турцитѣ. Всички жители сж по планинитѣ.

Рѣсовско.

Въ Рѣсовско, освенъ селата Круше, Леорѣка и Бало, изгорени сж отъ турцитѣ на 5 то оше и 500 души, Подбочани и Екля. С-Бѣларъ изгаряно въ Дрени, аскера отъ 200 души, като се връщане за града, биде нападатъ на въстанницитѣ и до единъ избѣгъ.

Въ Преспа сж изгорени четири турски села. Наши села тѣма изгорени.

Декиръ-Хисарско.

Изгорени сж селата Дѣръ, Вѣлча и Ростаина, но не цѣлитѣ. Тѣма наистѣ сж доста сѣлни.

Кичевско.

Въ тоя край турцитѣ не сѣнятъ да нахлуваха Турцитѣ на всѣждъ избѣгваха сраженията съ нашитѣ. Примеръ: 400 души аскера избѣга отъ 50 души въстанници при с. Вржедени. Даже 600 л аскеръ срѣнуъ 120 д. въстанници избѣга въ Дебърца. Това не е нищо 1/1000 частъ отъ онова, што става въ тоя край. Подобрни свидѣния нѣмаме.

На 4-й тою биде нападатъ аскера при Писоверскитѣ тѣменини. Нашитѣ бѣха 400 души на добри позиции. Сражение то трае 11 часа. Турцитѣ наубѣ бѣха 212 души, а наинитѣ само 5-ма. Турцитѣ употребиха даже топове, изъ нашитѣ не отстъпиха. Вечерта турцитѣ избѣгаша къмъ Лернѣ и за откъсѣние нападнаха с. Арженско, което цяло разграбено и жилищитѣ изгорени. Два убити 67 души мъже, жени и деца, 9 души изгорени и 80 жени и момиченца. Цѣха да имъ съобща и имената съ годнитѣ имъ, изъ нѣмажъ време. Три дена наредъ турцитѣ буйствуваха въ това село.

Цѣлия Писоверскитѣ проходъ, на разстояние 5 часа, е въ наши ръцѣ.

Вчера пристигна извѣстие че влашкитѣ села Клинсура и Невося, глѣдо постоново сѣсное туръ-линово, назово бѣше прѣхванети отъ въстанницитѣ.

Вчера стана дигането останкитѣ на околията Ростокски. По подстрѣквателство на австрийски консулт и прагоянства на френското консулато, бѣло телеграфирано въ Цариградъ, че при консулѣ бѣлаграха противъ тая къщиата Руския и Сербския консулт. По прозоритѣ на влашки къщи и по улицитѣ, глѣде мишеше кортежа, бѣ поставенъ аскеръ, не съ цѣлу да пави порядъта, а да не глѣдате гмуритѣ униженята на Хилми паша и на туритѣ.

Писмо отъ Солуиъ.

Солуиъ, 10 Августъ 1903.

Пазари не ставатъ, пѣтници не се движатъ, греноветѣ циркулиратъ съвсѣмъ произволно. Полицѣ

има само при желѣзничнитѣ станции. За Охридъ, Рѣсенъ, Прилѣпъ, Крушово, Кичево, Костуръ и прѣзма полица. Телеграфнитѣ съобщения не сж възстановени. Тамо се покарватъ, слѣдъ единъ часъ пакъ новини. Тамо се покарватъ, слѣдъ единъ часъ пакъ новини. Тамо се покарватъ, слѣдъ единъ часъ пакъ новини.

Още на 20-й Юлий е нападано голѣмото Мориховско село Витомлине. Мнозина убиты и 500 души аскеръ обезчестени. Сѣза излето Мориховско е изжогено Прилѣпъ отиваля, изъ се връщала безуспѣшно назадъ. Въ Прилѣпскитѣ села има 10000 души войска. Очакваще още нѣколко хиляди, да до почнатъ нападенето на Мориховско.

Желѣзния мостъ при с. Банина (Лернско) е разрушенъ. Компанията не мисли да го поправя. Тамъ става прѣхвардане отъ единъ трень въ другъ.

Около Кичево въстанницитѣ запалили 60 тоя ри брашно и аскера обезчестени.
Не Иванъ Караулиджа, а Анастоль нападна Гумендже. Четирма четини отрано избѣгаша въ града и бомбардираха правителствената поща и пощата. Слѣдъ малко Анастоль нападна града, даде бѣлско сражение, хвърри нѣколко бомби и се оттегли. По поводъ на това въ Гумендже сж арестувани повече отъ 150 души българи и тѣркомани.

Селото Крува е изгорено отъ турцитѣ. Въ Трикала (Тесала) гръцкото правителство е арестувано трѣма македонци, които се готвѣли да минаятъ границата.

Въ с. Чеганъ (Венетско) Тапо Островски даде бѣлско сражение. Избѣгъ много аскеръ и взелъ оржжието имъ. Въ мѣстността „Раденикитѣ“, между Горно и Долно Рапово (Венетско) станало е нѣколко-часово сражение. Резултатитѣ неважни.

Груба жѣла.

Днешнитѣ денѣши на Балъ. Телегр. Агенция между друго съобщаватъ, че при сраженето въ Писоверскитѣ тѣменини въстанницитѣ изгубили 200 души убити, а останалитѣ сж разбѣгани. Това съобщение на казаната агенция е грѣба жѣла. При това сражение въстанницитѣ сж изгубили само 5 души, а турцитѣ 212 души. Никакво бѣгане отъ страна на въстанницитѣ не е имало, защото ти и до днешенъ день диржатъ въ рѣждитѣ си Писоверскитѣ тѣменини по пространството отъ 5 часа. Това нѣма тахрѣде се потвърждава отъ писмото отъ Витоля, което неважно въ днешния болѣзникъ, съ дата 8 то.

Какво се готви въ Македония.

Солунски дописникъ на „Frankf. Zig.“ съобщава, че отъ Цариградъ бѣла пристигнала стгога заповѣдъ да се потуши въстаннието срѣнуъ наваго и да е цѣна. Турскитѣ офицери сж били на мнение, че само едно радикално дѣйствиство може да даде успѣхъ. Прочее, свѣтътъ трѣба да очаква таква ужаси въ Македония, прѣдъ него арменскитѣ бѣждатъ една нищо и никаква щѣта.

ТЕЛЕГРАМИ ДО ЧУЖДАТА ПРЕССА.

Цариградъ, 23 августъ. — Тусъ ежедневно пристигатъ отъ Македония по сухо и по море транспорти сж ранени войници.

(N. Fr. Presse)

Витоля, 22 августъ. — Цѣлъ турски баталюнъ войска е съвършено изтрѣбенъ отъ четитѣ.

(Pester Lloyd)

Цариградъ, 22 августъ. — Въ Илджа засѣдава неврѣжияното извънерочно министерски съвѣтъ, за да се съвѣдчава за сегашното положение.

(Kor.-Bureau)

Цариградъ, 23 августъ. — Вѣра бѣлгарски въстанници завзеха западна Мидия, 60 километра далечъ отъ Босфора.

(Frankf. Zeitung)

Печатница Г. А. Пожаровъ. — София.

БЮЛЕТИНЪТ

НА ВЪСТНИКЪТ

(Задграничен лютъ на вжтрѣшната македоно-одринска организация).

Хвърленъ тренъ на въздуха.

Нощет, частъ II, по мѣжато-пѣтната линия Одрин-Цариград, до станицата Мулеа-Бургаз, новециания тренъ, отиващъ за Цариград, билъ аднагнать на въздуха отъ една техническа дружина на Одринскитъ бовои сили. Убити 6 души и ранени 14. Отъ убититъ трима сж европейци и трима компански аубъ

Изъ Одринско.

Избианне на дѣлъ отрядъ

На 4-и того, едно отрядѣние аскеръ билъ изпратенъ да прѣидеа да възстанитъ чета, която се намѣрѣла въ околността на с. Мѣжева (М. Търновско). Аскерътъ като се боялъ да прѣидеа възстанитъ, дошълъ въ това село и, подъ прѣлога, че селенитъ докравѣли комети, започналъ да ги арестува и изтева. Сжхвърлено аскера нахвърла въ къщитъ и на всѣка отграбена къща два отъ. Четата, щомъ заблѣжѣла, че селото захванъ да гори, прѣгна се веднага въ помощ на селенитъ. Аскерътъ взема поиници. Възстанитъ стрѣмѣтелно се пускатъ върнъ тѣхъ, като хвърлятъ нѣколко бомби. Аскерътъ, изпашенъ, измѣкна се отъ поиници си и се скрѣпа въ една къща, отъ където продължава да стрѣля. Слѣдъ сраженето, което е траило 18 часа, 16 войници бѣе убити, двама ранени заловени, а останалитъ, неизвѣстно колко, поворени. Раненитъ войници, слѣдъ първа медицинска помощ, бѣе качени на конѣ и изпратени за града Василко. Отъ четата има двама убити и двама легко ранени.

Сражение въ с. Рѣзово.

На 3-и того дошълъ бирникъ въ с. Рѣзово (М. Търновско) съ нѣколко жандари и почналъ да затваря селенитъ, които не си пашѣе лѣвѣка. Слѣдъ това почналъ да подава затворенитъ на всевъзможни изрѣчене, за да кажатъ, у кого въ селото има наредѣние. Войводата на участъка, въ който спѣла Рѣзово, се научилъ за това и веднага прѣстѣпналъ съ нѣколко четника въ селото. Заргадилъ къщата, въ която билъ бирника съ жандаритъ и прѣдложилъ имъ да се прѣдадатъ; изъ тѣ се спротивиле и бѣе избити всички.

Нападение на Граматиково.

Срѣду 6-и того, посредъ нощъ, голѣмъ възстанитъ отрядъ, подъ войводството на Пено Шавровъ, нападна аскера, квартирующъ въ с. Граматиково (М. Търновско). Захватано се сражение, което траило 4 часа. Най-сетѣ изпаднаше аскеръ се оинталъ да избѣга отъ къщата, въ която се билъ затворилъ, илъ поспричалъ отъ възстанитъ и съспиналъ. 18 души войници сж убити на мѣсто и 15 ранени. Отъ възстанитъ 4 убити и 2-ма легко ранени. Прѣвъ връкѣ на сраженето, едно отрядѣние отъ сѣщѣна отрядъ разруши жоста при Мако-Търново, съвече поете отъ 100 топографитъ стѣлово на равни мѣста и сжже телеграфитъ осѣци М-Търново — Гюки-тепе и Граматиково — М-Търново.

Нападение на Цикларовъ.

Прѣвъ нощта на 5 того, срѣду Прѣображене, възстанитъ отрядъ, подъ началството на Стояна Вѣловъ, нападна селото Цикларовъ (М. Търновско), обсадилъ казармата и прѣдложилъ на аскера да се прѣдаде. Аскера отговорилъ съ стрѣба върнъ възстанитъ илъ се завързало сражение, което траило повече отъ 11 часа. Нападѣние отъ възстанитъ сполучили съ бомби да запалѣтъ казармата. Аскера билъ принуденъ да избѣже имъ, слѣдъ ожесточена схватка, съвършено ранитъ. 24 войника паднали мъртви на полемароането. Отъ 13-ти ранени, 3-ма биле живи заловени и, слѣдъ като фелдшеръ, Димитър Христовъ, имъ приврзалъ ранитъ, бѣе прирѣченъ да ги прѣвезе въ Цикларовъ, отъ възстанитъ е убитъ само единъ селенитъ, Дилиа Ячовъ отъ с. Мѣвалово.

Нападение и изгаряне на турското село Хаджи-Тадашманъ.

Възстанитъ въ Чокенския районъ бѣе обявено на 10 срѣду 11 того вечерта, съ нападене върнъ голѣмото турско село Хаджи-Тадашманъ, 20 километра отъ Одринъ, сѣвѣане на мѣдиорна, пѣзено отъ 100 души кавалерия. Възстанитъ избрѣли за нападенето си най-напрѣдъ това село — първо, защото е центъръ на мѣдиорѣка и — второ, защото хаджи-копото сж биле подложени отъ тѣхъ околнитъ христѣнѣ села. При настѣпането на четата, раздѣлена на три звѣзда, кавалериятъ, стражаритъ и башбузѣка открили огъвъ върнъ всичкитъ ѣ части. Нашитъ мошци отговорили съ бѣра атака, прирѣжрана отъ чести залпове и отъ хвърляне на бомби. Кавалерията хлѣвала конѣтѣ и се шпѣла нахана. Възстанитъ се вътрѣнали отъ три страни въ селото, разрушили казармата и телеграфо-пощенската станица и убили сѣротнѣващитъ се 15 души жандари и 25 души башбузѣка. Подобръ билъ даденъ отъ четари страни огъна и на самото село, което дѣна прѣставляла кучина отгорѣла равалини. Четата се оттеглила безъ какъда дѣ жертви.

Успѣхъ на възстанитъ въ Одринско.

Средѣтъ полученитъ днесъ свѣдѣния, възстанитъ сж господари на цѣна Малко-Търновски районъ, съ включение само на града Малко-Търново. Възстанитъ е обявено дѣна Одринско вилаетъ и е достѣпно 160 километра до Цариградъ.

Всички погранични турски постове съ България, начналъ отъ Уруз-Кьой дѣна до самото море, сж или възорвали или уникотени отъ възстанитъ.

При нападенето на Дерѣ-Кьой отъ възстанитъ на 5-и вечерта, цѣна гарнизонъ въ това село, сѣстоѣщъ отъ 160 души — уничтоженъ.

Сѣдбата на Крушово.

(Писмо отъ Витола)

Витола, 9 августъ — 1903 г.

Възстанитъ, веднага слѣдъ прѣвземането на Крушово отъ тѣхъ, бѣха нарѣдѣли, за поддръжане порядѣ въ града и околнѣта, особно управленици комисиѣ. Ил невѣдѣлата бѣлъ денъ ра биле четата да вѣведатъ крайношѣ отъ слѣдѣния людѣ на свобода. Но турцитъ не сѣкѣ. Тѣ постоинно грунаха войска, пѣхота и артилерия и покрай малкитъ оинти, които прѣвѣха да прогонятъ възстанитъ отъ града, подготвоваха своя атака послѣдѣна и рѣшителна атака. На дванадесѣта дѣна, когато вече около Крушово бѣха сѣбрани повече отъ 10 хиляди души аскеръ, съ двѣ батѣри артилерия, та атака захвана. Прѣди всичко бѣха нападѣни поиници на възстанитъ, но безъ какъда да е успѣхъ. Тогава топовѣтъ бѣха насочени срѣду града и гранатитъ залукаха срѣдъ улицитъ и върнъ покривитъ на къщитъ. Най-послѣ възстанитъ, беснели да противостоятъ поеме, се оттеглиха, като оставѣха само една малка четѣца, побѣръ укрѣпѣна въ българската махала. Войската навѣсе прѣдпаино въ грамаканѣ и влашката махали, гдѣто се прѣдаде на обичайнитъ турски наступления: належъ на недозогореното прѣвъ врѣме на бомбардировката, грабежъ и безчестѣя. На другѣ дѣна схѣдѣта история се повторѣ и въ българската махала, отгѣто прѣвъ нощта се бѣха оттеглили послѣднитъ възстанити, по бѣха останали въ града. Изгорени има 330 здания (между тѣхъ сж грѣската черква и грѣцкото училище), изключи сж цѣли десѣти българо-евхархистѣ, грѣмакѣни и кудовѣси, обчестени сумѣ жѣна и дѣвоки и разпрѣсѣно всѣщо, що може да се носи, до хурѣта и прѣтѣно. Каго една ил не излѣзна подробностъ слѣбувавамъ, че нѣма заловенъ мѣжѣ не убитъ или не прѣбитъ, нѣма по-хубава жѣна или мома не изнасилена, нѣма къща неограбена. На много жѣна рѣждѣтъ сж осѣчени, защото грѣвнитъ и прѣсенитъ не могли да се навадятъ (арушовскѣ сж и прѣсѣти съ хубавитъ си и сжкѣдѣнѣи накти). Укрѣпѣния, че турскитъ полковѣци нѣма тайна заловѣла прѣдпаино на овиѣ и сѣчѣ всѣко равнѣрно отграбѣ и село. Но тѣ искали да отхвърлятъ или да потулятъ виновностѣта си. Така наврѣмѣръ, Хѣлѣма пѣна, за да прѣкрѣе аскерскитъ беснѣтъ въ Крушово, дадена една вѣсѣна чиновникъ да застави населението да подпине една декларѣция, че ужъ „комитѣтъ“ изгорили и отграбили града. Ил туй се върши тогана,

когато аскера продава изъ Витола отграбенитъ вѣщи подъ носѣтъ на европейскитъ консултѣ!
Въ Леринско и Вѣлеско има изгорени, вчера и днесъ, още 3—4 села; имената илѣ и други подробности ще слѣбува въ друго писмо.

Писмо отъ Скопие.

Скопие, 11 Августъ — 1903 г.

Въ с. Пуста Брѣванѣна (окопско) убитъ пѣларина турчинъ старъ рабѣоинѣкъ. Погорта, вѣдето въ П. Брѣванѣна, оинѣ въ с. Пустѣ-Доля да тарѣи рѣбѣна, гдѣто имаа на око единъ владѣлецъ, на име Блаже. Сѣбура всѣчки селѣни, извѣнка и Блаже и го нѣбува жѣстѣко. Селенитъ се застѣпѣли и можа бѣи спѣзѣнъ, изъ все пѣжѣ бѣос докарѣтъ тукъ.

Вѣра арестувана трѣма полицейскѣ пристапи и прокуратъ Стоянъ отъ Пѣштѣ, сжщѣи, който бѣеа поина отъ Неманѣна (дѣпско) и прѣди нѣколко дѣна особѣно. Селенитъ вѣе уволенъ и цѣпсѣка каймакамѣни. Види се, това става, за да се изпълнятъ прѣдѣнитъ руски исканѣя спрямо Турѣца.

Вѣра пакъ замѣнѣва войски кмѣтъ Пуста Брѣванѣна и два табѣра кмѣтъ Крушово.

Въ сраженето при Горѣнциа маѣнѣтъ (Козѣвѣцѣ), което стѣна захѣра на 9 того, отъ напѣнитъ нѣма трѣмѣра.

Захваченъ отъ илѣвѣте е раненъ съ пушка въ Вѣлесъ единъ вѣлахъ, защото не искалъ да стане на крака, когато минавалъ тѣо цѣрки слушѣнѣ.

Токо-до научихъ, че подемѣтъ дерѣшто въ Вѣлесъ избѣго 7—8 българѣ.

Говѣи се за да замѣне аскеръ по всѣчки села въ вѣлаѣта, за да нази порядѣкъ.

Утѣшително явление.

Вѣра слѣдъ пѣвѣтѣ се сѣстоа на площада св. Крѣтъ мѣтинѣтъ, сѣвѣантъ отъ прѣдѣлѣнитѣ на столицѣна македоно-одринска емитрѣца, за обѣсанѣе нациѣ, по които би могло да се помогне на борѣнитъ се и гѣбувѣнитъ дѣнесъ въ Македонѣя и Одринско. Между другото, единъ отъ отгорѣнитъ консултѣ и оинѣи прома на възстанитъ по отношение македонсѣя въпросъ, който се заблѣва напѣлѣтъ въ срѣбскитъ правѣтѣсѣдени и по-напрѣдѣнѣчи кръгове. Това направи едно извъредно добро впечатление на прѣсѣтѣващитъ. Живѣтѣ акламѣции, съ които бѣха освѣрѣштѣни думитъ на говорѣнитъ, свѣдѣтелствувѣха за голѣмото значение, отдадено отъ турѣшѣна сѣбѣ на словѣра и дружба на братсѣя срѣбскѣ народѣ. Па и врѣме е вече да се съзнае отъ всѣчки, че само въ тѣя дружба е спасението и на Срѣбѣя, и на България, и на Македонѣя.

Телеграми до чуждата прѣса.

Цариградъ, 24 авг. — Гуската флѣта още не е напуснала Инѣда. Говѣри се, че петербургсѣ кабинетъ запѣловѣла на Зиновѣва да вземе нужнитъ мѣрки. По-неже тоѣо се не и направѣло това, прѣдполага се, че въ руско-турсѣя конфликтъ всѣщо не е още урѣдено. Между това вѣлѣнитъ на революционѣно дѣнѣка за голѣмото значение, отдадено отъ турѣшѣна сѣбѣ на словѣра и дружба на братсѣя срѣбскѣ народѣ. Па и врѣме е вече да се съзнае отъ всѣчки, че само въ тѣя дружба е спасението и на Срѣбѣя, и на България, и на Македонѣя.

Хѣлѣма пѣна се оинѣвалъ отъ Бѣлоградсѣ руски консултъ, Мѣлѣтапѣша, който демонстрѣтивно се явилъ при него съ излѣзѣ и нагънатъ на поаса ревѣлѣръ.

(Frank. Zeitung.)

Вѣларѣдъ, 25 августъ — Между турскитъ войски въ Витола царува голѣма анархѣя. Офицѣри и войници, които цѣли мѣсѣци стѣятъ безъ заплатѣ, отказватъ да се сражаватъ съ възстанитъ. Много свѣдѣния рѣсѣни да неискатъ да взематъ пушкитъ, илѣ пѣжѣ веднага ги продаватъ

(Zeit.)

БЮЛЕТЕНЪ

НА ВѢСТНИКЪ

(Задграниченъ листъ на вътрѣшната македоно-одринска организация).

Сериозни приготовления.

Специална телеграма.

Цариградъ, 14/VIII (Via Hagianly). — Повнѣн редимѣтъ отъ 1, 2 и 3 корпуси. На студентѣтъ медици, ветеринари, пѣхотици, артилеристи и кавалеристи, повече отъ 700 души, които свършаватъ тя година, раздаватъ дипломѣтъ безъ экзаменъ и ще бѣдатъ разпратени въ 2 и 3-я корпуси.

Голѣмо възмение между студентѣтъ за издаданото мреда. Взети крадѣни мѣни. Пломонетѣта напомно точно периода, прѣдшествующъ руско-турската война.

Консулска „безопасностъ“ въ Турция.

Завчера 14-того, редовенъ турски аскеръ, минаващъ край австрийското консулство въ Скопие, стрѣлялъ въ прозорцитъ на консулството. Австрийска консулъ, г. Богумиль Пара, незабавно направилъ прѣдъ Скопския валия сериозни прѣдставления и телеграфически уведомява за случата посланика въ Цариградъ.

Положенито въ Малко-Търново.

Телеграма.

Бургазъ, 15/VIII. — Аскера въ Малко-Търново всна нощъ стрѣля върху българскитъ къщи. До сега много жени и деца убити. Сѣдѣтъ сравненито на 11-и тоги при Голѣ-Тене възстанничѣтъ възба 2 товари музаворни патрони, нѣколко копе, пушки и дрѣхы. Муляжма и нѣколко войници убити. Жени и деца около 1000 избѣгаа въ Урумъ-кой (България).

† Георги Кондуловъ.

На 6-й тоги, въ сраженито при с. Паспалово (М.-Търновско), когато аскера билъ рабѣитъ и сраженито прѣстанато, смѣлятъ и самоотверженитъ началникъ на 11 на Малкотърновскитъ — Лозенградско — Бузархисарскеря револондъ участкъ, **Георги Кондуловъ**, тргнавалъ да прѣлъзга пошницѣтъ на другаритъ си и билъ сѣхрушено раненъ отъ трама войницѣтъ, скрѣтитъ въ засада. Тѣя войницѣтъ незабавно биле убити отъ възстанничѣтъ. Вечерта Кондуловъ издихналъ на рцетѣтъ на просрѣзненитъ си другари и на другия дѣнь съ свещеникъ и пушени гръмжи погребенъ на възрхътъ, нарѣченъ **Паспаловска-могила**.

Нападение на Керадиново.

На 5-й прѣзъ нощта, сѣрѣу „Прѣображене“, възстанничѣтъ отрядъ отъ 11 участкъ обсадилъ селото **Керадиново** (М.-Търновско), съ цѣлъ да набие кавалерията въ това българско селце турски аскеръ. Едно отпѣнене отъ отряда, подъ нацѣленото на **Стоян Камилски**, влѣзло въ селото, заградило дѣтъ къщи, въ които билъ аскера, и открито огънъ. Почнало се ожесточено сражение, което траело прѣзъ цѣлия дѣнь на 6-й тоги. Възстанничѣтъ имали добри позиции. Сабатѣтъ стѣни на дѣтътъ къщи не могли да завалятъ аскера. Имало много убити, когато възстанничѣтъ прѣдложилъ на останалиятъ да се прѣдадатъ. Такмо въ това врѣме биле убити муляжма, а единъ раненъ войникъ и двама други се прѣдали. Останалиятъ прѣдложавали да стрѣлятъ, въ биле **сѣрѣми бѣлоши**. Сѣдѣтъ сраженито възстанничѣтъ прибрали 30 музаворни пушки, пушки паротанати, пишещи, раницы и др. Етугоуляма на селеникъ, когото захрѣли биле матпрѣгани отъ тоя аскеръ и които участвували въ сраженито — билъ неопусемъ.

Движение на войскитъ въ Одринско.

Въ Одринско револуционното движене е обхващало цѣлия край. Най-силно е то въ Лозенградския санджакъ, гдѣ българскеря элементъ е преобладаващъ. Поради това, кѣмъ тоя пунктъ сѣ съсредоточени всички усилия на турското правителство, за кждѣто се изпращатъ и много войски. Споредъ полученитъ свѣдѣния, за тамъ сѣ изпратени слѣднѣтъ войски:

На 7 тоги изпратенъ отъ Одринъ 8-и конни полкъ, въ съставѣ 162 коне. Другитъ войници нѣматъ коне.

Сѣщия дѣнь отъ Мустафа Паша прѣзъ Чокоенско единъ полкъ кавалерия.

На 8 сѣщитъ отъ Мустафа Паша 2 табура пѣхота съ специаленъ трень прѣзъ Одринъ.

Сѣщия дѣнь отъ Одринъ 8 полски топа съ 8 коли гранати и 60 коли патрони.

На 9-я тоги отъ Одринъ 38 коли патрони и гранати съ 6 горски топа.

Сѣщия дѣнь отъ Мустафа Паша 2 табура пѣхота и 50 коли сухаръ.

Въ Одринско сѣ пошкани всички редици, изъ оне не всички сѣ обрѣчени.

За Мустафа-Паша цѣля да бѣде изпратена кавалерията кавалерия въ Димотика прѣзъ Баба-Ески.

Редицитъ отъ Баба-Ески сѣ заманили за Лозенградъ.

Вечнитъ тѣ войски се групиратъ въ Лозенградския санджакъ и сѣ прѣдначинати за потушаване на възстанитето.

На 10-и на пладнѣтъ заманили отъ Одринъ прѣзъ Баба-Ески за Лозенградъ 1 табуръ пѣхота съ 4 коли патрони, 2 коли чадри и 6 коли сухаръ.

Сѣщия дѣнь въ 5½ часъте потеглили по сѣщото направление 8 горски топа.

Прѣзъ нощта заманилъ за Чокоенско единъ табуръ пѣхота.

Всичко способно да носи оржие било пошкано подъ знамената. Пашка между турцитъ голямо. Отъ Мустафа-Паша турцитъ бѣгали съ всичката си пошканиа кѣмъ Одрино.

Всичко способно да носи оржие било пошкано подъ знамената. Пашка между турцитъ голямо. Отъ Мустафа-Паша турцитъ бѣгали съ всичката си пошканиа кѣмъ Одрино.

Положенито на Витолския револуционенъ окръгъ.

Полученитъ до тоя часъ свѣстиа изъ Витолския револуционенъ окръгъ гържатъ, че възстанитето въ тоя край се измира въ цѣлия сѣ развратъ, а възстанничѣтъ въ отлично състояние, независимо отъ сѣнчта, пожарната и опустошенитя, вършени отъ аскера надъ християнското население и солата му. Възстанничѣтъ до тоя часъ сѣ господаря на:

- 1) Цѣлия Демир-Хисарски районъ; 2) Града Кичево и цѣлята наза; 3) Ферикетѣто поле; 4) Рѣснокоето поле; 5) Иостуренитъ планински мѣстности и голѣмитъ вланиа села Кисуря и Невска; и 6) Цѣлия Мориховски районъ.

Проходитъ: 1) Писодеръ; 2) Яма; 3) Гваето, Жельничка рѣка и 4) Пякъ за Юрча и др.

Така много, върхѣ сѣчли успѣха, армата на Ружди паша оне не е могла да уздѣли възстанитето въ тоя край. А не ще може го душши до тогава, до като страната не получи ония човѣшки права, за които лѣе кръвта на най-добритъ свои синове.

Движение и разположение на войскитъ въ Братовско.

Въ града Кратово има 650 души излѣзта, обрѣчени въ кашпери и долаки и вържени съ мартини. Освѣтъ тѣхъ има и дѣв роти, — около 150 души, вържени съ мауери. И единитъ и другитъ сѣ пѣхотничѣти, Кавалерия и артилерия нѣма. Войскитъ сѣ разположили така: 150 д. излѣзта и 50 д. редовни войници въ с. **Златово**, 60 д. излѣзта на **Врѣза**, 50 д. на **Султанъ-тене**, 30 д. на **Вукозѣва**, а останалиятъ въ града. Тѣя дѣни се очекавали да пристигнатъ нови 4 табура. На 4-и тоги се получила телеграфическа заповѣдъ отъ Скопие за свикане редицитъ. На 5-й се получило подобна заповѣдъ за свикане и на мустафѣжитъ. Турското население било поразено отъ това известие и прѣдвѣждало скорония мина. Разуспитиатъ излѣзта пакъ ги събиратъ. Забѣлявали се бѣрзи и тишини приготовления за война. Очекавали се тѣя дѣни 20-на табура войска отъ Велесъ за Цѣтъ, Малешъ — кѣмъ българската граница. На турското население се раздаватъ вече пушки отъ сѣсловетѣтъ. Ония, които до вчера сѣ носили доджийски или кремъшки пушки, сега носятъ мартини, кремъки и др. Възстанитето въ Витолско силно е изпалито турското население. Нощно врѣме на 3—4 мѣста около града се поставили пушки, за да не бѣде нападнатъ отъ нѣкоко мѣта. Но возето и напаниитъ постоенно обивали лѣ потерѣ. Поправкитъ на пикнатата и мостовитъ въ цѣлята кааза биле вече сѣрпни. Успѣшно се поправяли пикнатата отъ Кочани за Цѣтъ и отъ Куманова за Паланка.

Движение на войскитъ въ Кумановско.

Въ Куманово за сега има само единъ табуръ излѣзта и 50 души кавалерия. Отъ 4-и тоги насамъ събиратъ всички редици и излѣзта и ги изпращатъ за Прешево, дѣто ги обичнатъ. Оржие на населението не се раздава, защото въ града нѣма сѣлѣтъ. Очекавали се да пристигнатъ отъ Прищина или Прирѣзъ 3—4 табура редици. Говорило се въ града, че редицитъ не се свиквали за да гонятъ „комититѣ“, а за война, поради което турцитъ биле много изпалени. Пикнатата въ Кумановско биле вече направени. Укрѣпленитъ не

праватъ. Войскитъ се съсредоточавали въ Пришово, а отъ тамъ пѣшли да бѣдатъ изпратени кѣмъ българската граница. Въ Велѣзъ има два табура аскеръ.

Движение на войскитъ въ Паланечко.

Въ Паланка и околата има 2000 души войска, отъ които 3/4, по границитъ постове, а останалата въ правителствения домъ, манастирския ханъ, казармата и въ с. Печва. Очекава се тѣя дѣни събиратъ на излѣзето, па да се пошканиа два нови табура. Имало телеграфическа заповѣдъ да бѣде готова войската войска. На 6-й тоги заманила за Кочани и Цѣтъ **курата**. Артилериститъ и кавалериститъ биле вече готови и чакали заповѣдъ за замиване. Очекавалъ се тѣя дѣни и арабски табуръ. Въ града явно вече се говорило за война и за това приготовленията вършени бѣрзо. Турското население било много изпалено, аскеръ и добръ въоръженъ съ мартини. Въ цѣлия вилетъ свиквали редицитъ и мустафѣжитъ. Въ Цѣтъ хванати 800 коне мерке. Засарани биле кѣмъ Битола праздни. Коиѣ мерке събирани въ Паланечко. Вечната войска въ града и каазата е пѣхота.

Изгорени села въ Цѣпско.

На 1-и тоги турска потера е нападала цѣпско-то селце Кичево (Очекованитя) да лири комитѣ. Някакви комитѣ не биле намерѣни, въ нѣкъ селото било запалено и **свѣршено изгорено**.

На 3-и тоги сѣщата участъ постигнала и селото **Неманца**. Потерата и тамъ дѣшла нѣзкава кѣта и, като подпорѣтитъ, **запалено отъ 4-милъ стѣни**.

Убийства и вздуци въ Тиквешко.

Въ с. **Галичкѣ** убитъ отъ пловѣтъ **Митре Цуцевъ**. Въ с. **Безица** убитъ **Данѣл Ставковъ**. Въ с. **Турничко** попитъ битъ до сѣрѣтъ и разграбени **кѣштѣтъ**. Въ с. **Целево** бити до сѣрѣтъ всички селени. Въ с. **Прѣвѣзницѣ** потерата загинала 10 души селени, за които не се знае какво е станало. Въ с. **Гурѣво** пловѣто обещавени много жени и мѣни, а селото разграбено. Въ **Кавадари** навързени много убийства. Събиратъ мустафѣжитъ, а на маловъзрастнитъ раздаватъ оржие.

Писмо отъ Солунъ

Солунъ, 12/VIII — Тукъ пристигнали много ранени войници по триъ янѣти: скопска, сѣрска и битопска. — Всички голѣми градове сѣ опасани съ тонове, отъ страхъ да не се възбутиа раята или да не бѣдатъ нападени. На турското селско население е заповѣдено да не вѣзбутиа раята или да не бѣдатъ нападени. На турското селско население е заповѣдено да не вѣзбутиа раята или да не бѣдатъ нападени. На турското селско население е заповѣдено да не вѣзбутиа раята или да не бѣдатъ нападени. На турското селско население е заповѣдено да не вѣзбутиа раята или да не бѣдатъ нападени.

Градни прояви.

Много българскеря вѣстници говорятъ за задружно дѣйствието на Сърбия и България въ Македония. „Народни Листъ“ пшѣе уводенъ слѣдъ подъ заглавие: **„Народъ кѣмъ Македония“** въ който казва, че при това безуспеши на Европа, Сърбия и България трѣбватъ задружно да помогнатъ на измѣненитъ си брата. „Народъ“, органъ на Дрѣва, върва, че е възможна икономическа и военна адржакъ на Сърбия и България, подъ условие **„Атомияма на Македония“** при пшѣна-культурна и религиозна свобода на дѣята народа. Нацъ поднаправяване тѣя отрядни прояви въ сѣрбскитъ на-прѣдвѣзача кръгове.

Градни прояви.

Много българскеря вѣстници говорятъ за задружно дѣйствието на Сърбия и България въ Македония. „Народни Листъ“ пшѣе уводенъ слѣдъ подъ заглавие: **„Народъ кѣмъ Македония“** въ който казва, че при това безуспеши на Европа, Сърбия и България трѣбватъ задружно да помогнатъ на измѣненитъ си брата. „Народъ“, органъ на Дрѣва, върва, че е възможна икономическа и военна адржакъ на Сърбия и България, подъ условие **„Атомияма на Македония“** при пшѣна-культурна и религиозна свобода на дѣята народа. Нацъ поднаправяване тѣя отрядни прояви въ сѣрбскитъ на-прѣдвѣзача кръгове.

Градни прояви.

Много българскеря вѣстници говорятъ за задружно дѣйствието на Сърбия и България въ Македония. „Народни Листъ“ пшѣе уводенъ слѣдъ подъ заглавие: **„Народъ кѣмъ Македония“** въ който казва, че при това безуспеши на Европа, Сърбия и България трѣбватъ задружно да помогнатъ на измѣненитъ си брата. „Народъ“, органъ на Дрѣва, върва, че е възможна икономическа и военна адржакъ на Сърбия и България, подъ условие **„Атомияма на Македония“** при пшѣна-культурна и религиозна свобода на дѣята народа. Нацъ поднаправяване тѣя отрядни прояви въ сѣрбскитъ на-прѣдвѣзача кръгове.

Градни прояви.

Много българскеря вѣстници говорятъ за задружно дѣйствието на Сърбия и България въ Македония. „Народни Листъ“ пшѣе уводенъ слѣдъ подъ заглавие: **„Народъ кѣмъ Македония“** въ който казва, че при това безуспеши на Европа, Сърбия и България трѣбватъ задружно да помогнатъ на измѣненитъ си брата. „Народъ“, органъ на Дрѣва, върва, че е възможна икономическа и военна адржакъ на Сърбия и България, подъ условие **„Атомияма на Македония“** при пшѣна-культурна и религиозна свобода на дѣята народа. Нацъ поднаправяване тѣя отрядни прояви въ сѣрбскитъ на-прѣдвѣзача кръгове.

БЮЛЕТЕНЪ

НА ВЪСТНИКЪ

(Задграниченъ листъ на вжтрѣшната македоно-одринска организация).

Приготовления за война.

Специална телеграма.

Цариградъ, 16/VIII. (Via Hagmann). Издадено ираде за мобилизация I-II (Цариградски, б. р.) корпусъ; друго ираде за мобилизация редимѣт II и III (Одрински и Македонски, б. р.) корпуси, които бѣха отложени. Повишането ще стане по къпанъ и да е ивици. На едно съ тѣхъ се сиваатъ и редимѣт отъ IV и корпусъ (Австрия, б. р.), прѣдначени да държатъ въ респектъ ерменцитъ. — Султанътъ измѣнява положението си. Наклоненъ е за война противъ България, особено събвѣтанъ отъ Германия. — Първия секретаръ, Таксинъ паша, се жчи да прѣвзема война-та. Втория — Исметъ паша съ фелдмаршъ въ Иадъза наблюдава за неа. Изгладва, теменито за война се вземе върхъ. Отдаватъ голяма важностъ на последното плуване на ружмиския министръ Лиховари, който носи обещания отъ страна на ружмиското правителство за поведението, което ще държи. Султанътъ подозира Сърбин и Чернагора въ неискреностъ и сж прѣдвиденъ изкомъ мѣрки за въ подобна свенуателностъ. — България трябва да бже на краго. Споредъ разпространения слухъ въ военитѣ мѣрже, Турция имала намрение да нападне границата бже претекстъ — даже бже да обяви война. Настоярението въ Иадъза съществува съ последнитѣ обстоятелства. Султанътъ е силно загриженъ за империята си.

Телеграма.

Бургазъ, 18.VIII. — На II-и того пританецото Енеджа изгорено. На 12-и сутринта взаръти при Васимия разрушенъ съ динамитъ. Сжидна дѣнь изгорено и селото Лиманъ. Стоимово изгорено отъ турската войска. Граматиково ближорано отъ хиладъ войници. До сега, навѣрно, и то е пепелище.

Нападение на Гюок-Тене.

На 14-и того, възстанничъ отрядъ, подъ началството на запяния подпоручикъ К. Стояновъ, нападнато селото Гюок-Тене (М-Турново), обградилъ нахождениемъ се въ селото турски гарнизонъ и слялъ едно сражение — съвременно по уничтоженито. Въ рцѣтъ на възстанничитѣ останали 5 коняе, една каска маузерови патрони, 29 чукава брашно, 2 чукава оръжъ, 1 чукавъ захаръ, 2 казана и други дробни вѣщи. Слялъ отгелено на отряда отъ селото, последното било нападнато отъ нововидни войскови сили. Бѣзпачи селения побѣдани въ България. Сжидото направили и селенитѣ отъ с. Конакъ.

Обвсень цървенецъ.

На 6-и, 7-и и 8-и того аскера въ гр. Малко-Турново (Лозенградско) дени и ноца сръблѣтъ въ християнскитѣ къщи, неспдѣтене на което много жмже, жени и дѣца биле убити. Властта, за да прикрне тия убийства и зулуми, свикала българскитѣ пзрвенци и ги карала да подпизшатъ, че убититѣ не сж жертва на аскерскитѣ курчуми, а на тия отъ възстанничитѣ при нападенето на града. Парвенцитѣ категорически отгавили да сложатъ подпизнатѣ си върху подобна бумага, поради което, на другия денъ, 9-и того, единъ отъ тѣхъ билъ обвсень средѣтъ града за нападението на останалитѣ. Върѣжи даже тоя жестокъ примѣръ, пзрвенцитѣ продължавали да отказватъ подпизнаването.

Положението въ М.-Турново.

Трвожни известия пританецатъ за положението на българитѣ въ Малко-Турново — единични пунъкъ въ цѣлата кааза, бже се навари въ турски ржѣе, Гогой гренецъ, разположенъ въ разклонената на Странджа планина и броиць около 6000 души чинто българско население, двесъ прѣживява тешки минути. Поради възстанничитѣ движения въ цѣля Лозенградски санджакъ, въ М.-Турново е набрана повече отъ 2500 д. турска войска отъ ивици видою оръжжъ къмъ което цѣло да се присеждени и други отъ 1500, окаяваща се отъ Лозенградъ. Турскитѣ чиновници (М.-Турново е кааалския градъ) одава сж припарилитѣ семейства си въ Лозенградъ и Одринъ, та сега, ведно съ войската, свободно разполагали съ чества, живота и имота на беззащитнитѣ българи Турцитѣ свободно отарвали документитѣ и кааизата, грабили всичко, което имали, и цѣля кервани прѣварвали въ Лозенградъ и Одринъ. Мнозина българи биле убити по улицитѣ, много жени и момѣ обезчестени. На спротивъякоцитѣ се жени рѣзали гърдитѣ. . . Арестуванія пзрвенецъ Янко Василевъ, баца на революционеръ

Димо Яковъ, билъ убитъ въ затвора. Три четвърти отъ българъ население се избѣгло вече въ балкана. Голитѣ на оръжие сж се присеждени къмъ възстанничитѣ, а старцитѣ, женитѣ и дѣцата избѣгли въ България. Останалитѣ въ Малко-Турново всѣки денъ очаквали своя нещастенъ край.

Нападение на Дежиръ-Калия.

Взстанничъ отрядъ на Кожушкитѣ боеви сили, на брой 150 души, завера, на 13-и того нападнато стратегическия проходъ при Геневина, нареченъ Дежиръ-Калия, съ цѣлъ да го завладѣе. Прѣзъ дѣния е водено ожесточено сражение и възстанничитѣ сж сполучили да изтнкатъ турския гарнизонъ, пазящъ прохода. Телеграфически сж ивикани войски отъ Велесъ, Скопие и Феризовичъ къмъ това мѣсто. Изхода на това нападение — не е известенъ. Прѣзъ тоя прохъ минава железно-пжкната линия Солуцъ—Скопие.

Наказани шпинои.

На 3-и денъ слялъ прѣвзятенето на Крушово отъ възстанничитѣ, последнитѣ организирали въ тоя градъ извѣрженитѣ слядъ, за да сжиди провинитѣтъ сирмо освобождението пѣло. Тоя сжидъ е проявельтъ съвѣршна присава надъ вѣма гарци, за които се доказало, че биле турски шпинои. На другия денъ тѣ биле публично разстрѣляни.

Турска отмстительностъ.

Между заробенитѣ 120 Крушовски „комита“, докарани турцило въ Битога слялъ нападението на Крушово, попадавши и гръцкия дѣкаръ въ тоя градъ, Дръ Николки. Запизнатъ отъ Халими паша за „изврствата и жестокоцитѣ“ на възстанничитѣ прѣзъ 14 дневното имъ властвание въ Крушово, тоя добросъвестенъ дѣкаръ казвнѣтъ бже отбѣненъ, че прѣзъ мѣсто, което врѣме турцилои сж се ползували съ такава свобода, каквато не сж и помислили, и че възстанничитѣ никому не сж направили и най-малката пакостъ. За тая си дѣрностъ бѣрния дѣкаръ отплатилъ съ главата си: освобождението се въ върне въ Крушово, но къя той билъ убитъ отъ нарочно пратени отъ Халими паша хора.

Оседленъ на смъртъ.

Новосъставяния извѣрженецъ слядъ въ Битога, състоящъ отъ турци, гарци и ерменци, за който явмже въ единъ отъ миналитѣ болетини, почналъ вече своята сѣдийска дѣйностъ. Пзрвнтѣ негови жертви сж бивши учители въ Леринъ Костандина Груевъ, обвнженъ като „комита“, и селения Силмъя отъ с. Църъ (Дежиръ-Хисарско), заловенъ живъ при сражението въ с. Цалари (Битолско). Завера и драмата тия кѣлнитѣ сж оседлени на смъртъ члвекъ обвсеме.

Разрушенъ мостъ.

Прѣзъ миналата седмица единъ възстанничъ отрядъ наближилъ до самия градъ Дебъръ и разрушилъ съ динамитъ камения мостъ „при силитѣ“, нахождениемъ се на 20 минути отъ града. Самото приживяване на възстанничитѣ до Дебъръ произлегло между арванутъ сивна пашака. Всички по-вѣщи арванутски семейства напуснали града и се прѣселили въ Скопие и Битога.

Митинга въ Вѣлградъ.

Вчера, въ 9 часътъ прѣщи пшадитѣ, състоя се въ Бѣлградъ громаднъ митинга за възстаннието въ Македония. На тоя митинга се въз слядната резолюция: „Сърбия, обладава отъ желание да прѣдвари въ бжидже смутенитѣ на иоткъ, не може да остане равнодушна прѣдъ положението въ стара Сърбия и Македония. Колатария се, че асвнчитѣ реформи, оштанитѣ надъ Турция въ XIX столѣтие, останаха бже рѣзультъ. Сжидото стана и сж посѣднитѣ. Настоящото положение е опасно за сжществуването на сръбитѣ и славянитѣ въ Турция и за това общъ дѣлъгъ е да се поврѣчи на изтрѣбленето на славянството и да се намери съгласение на синъи, които се борятъ за свободата.“

Най поддръжаваме свободнитѣ сръби за съгласеностъ, което изказватъ къмъ борящия се братъ.

Телеграмми до чуждата прѣсса.

Цариградъ, 26 авг. — Османъ редимѣт батлиона отъ тварѣския корпусъ, които квартируватъ въ столицата, получва мобилизационни заповѣди, каквито не сж давани отъ незападнети врѣмена. (Frankf. Ztg.)

Цариградъ, 26 авг. — Въ Скопския вилаетъ възстаннието бже се шпире. Прѣди четири дени възстанничъ и войска се сражаваша при Кожѣ пѣли 11 часа съ голъми загуби отъ убити и ранени. Говори се, че башобозунитѣ навѣзли въ селото, жителитѣ на които биле подложени на ужасни истезания. Въ цѣля Скопския окръгъ владѣе голъмъ ужасъ. (Hayas.)

Солуцъ, 26 авг. Войската нахлува въ християнски къщи (въ Лериско и Костурско), безразлично дали тѣ сж български, гръцки или влашки и казвнничъ сж диво илѣвине. Жени и момѣ се изнасилуватъ, жмже се биятъ, изтезаватъ или убиватъ, което не може да се описе, рабава се. Изтнкатъ, станата работи, които въ сръбитѣ вѣкове само саранцинитѣ (мисловничитѣ) парата вършѣха. При подобни обстоятелства и при тѣрва дисциплина не може и дума да става за потушаване на възстаннието. (Zeit.)

Цариградъ, 27 авг. — Султанътъ се противи на повикването назидъ Халими паша, искано, както казвато, отъ Русия и Австрия. Абдулъ Хамидъ вѣрва, че туй би подготовило икаването на християнски губернаторъ. (Temps.)

Вѣлградъ, 28 авг. — Новинитѣ, които пританецатъ вслѣдствието тукъ въ Македония, сж твърди сирѣбни. Турцитѣ разграбватъ и оловарватъ християнскитѣ села на Сѣлѣдъ замкаването на Насъръ паша, който отице да замѣсти Омьръ Ружди, албанцитѣ възобновиха заплашаванята си сръбну Илекъ, който убиватъ всѣки християнинъ, който имъ попадне прѣдѣтъ очи. Чаршията е затворена. Терорътъ дурва.

Сръбскитѣ вѣстници много се запинаватъ съ македонскитѣ работи и бже разлика на партия почнатъ да прикрояватъ едно съгласение съ България за обща акция по освобождението на християнитѣ. (Temps.)

Лондонъ, 28 авг. — „Daily Telegraph“ се научава отъ Петербургъ, че тамъ, вслѣдствие рапоритѣ на консулитѣ, работни върху едно разширение на приетитѣ реформи, а именно: да се даде право на Русия и Австрия при избирание генералъ-губернаторъ, та да могатъ, по тоя начинъ, да назначатъ, християнитѣ губернаторъ. За да не се накрини честолюбиего на султана, не се иска да се взема прѣдѣтъ видѣ прикрояката на дѣлтѣ сили при избирание губернаторъ, както и при най-сгоднитѣ мѣрки за успокоение, прикрояждане отъ дѣлтѣ сили. Вѣрватъ, че султанътъ ще се съгласи съ това, защото е убѣденъ, че Русия хрѣби за сега цѣлостно на Турция. Утврдило сж, да не би да се възмуртвено Австрия, защото подобно мѣсто би допело автономията. (N. G. Presse.)

Цариградъ, 29 авг. — Вѣрва пританецата отъ Солуцъ 340 души, които сж били ранени при сражението въ Солунския вилаетъ. (Zeit.)

Цариградъ, 17/30 Августъ. — Говорятъ, че операциитѣ противъ възстанничитѣ чети при Мозиново и Караджово, на иоткъ отъ Баба пашина, се зарочили. — Базепланиционна извѣрженецъ слядъ въ Битога отсидѣ драма бѣлгари на смъртъ. — При Параново и Голешъ, на западъ отъ Битога, турскитѣ войски прѣтърпѣли едно поражение. — Комитески чети биле заедо селата Невѣска и Влашка Клисура въ Костурско. — Турскитѣ войски сж умножили много селата въ околността на Рѣсенъ, Прѣсна и Охридъ. — Споредъ турския оцѣнка, общитѣ сили на комитескитѣ чети въ санджакъ Лозенградъ възлизали на около 1000 души (sic). (B. T. A.)

БЮЛЕТЕНЪ

НА ВЪОТНИКЪ

(Задграниченъ листъ на вжтрѣшната македоно-одринска организация).

Ужаситъ въ Одринско.

Бургазъ, 21 августъ

Телеграма.

Избегатъ жени и деца отъ изгореното село Пенева, прѣбъватъ изъ горитъ мръни отъ гладъ и лишения. Аскерътъ разрушилъ всички воденици, разгромилъ водочеститъ мажоръ измърдѣтъ забрала добитъците и ги откаралъ къмъ Виза. Отъ Пенева, аскерътъ отишълъ въ с. Етросъ, изгорилъ го и извършилъ надъ мирното население зверски насилия. Започнато е систематическо избрѣгане на българското население. Стотини бѣжанци ежедневно минаватъ насамъ.

Сражение въ Мустафа-пашанско.

Хебичево, 21 августъ.

Телеграма.

На 18 тогочерта една малка възстанишка чета била забвоявана въ Мустафа-пашанско отъ 50 души войници. Загърва се сражение, което траяло близо единъ часъ и което е свършено за четата съ 1 леко раненъ и за турцитъ съ 5 убити и 15 ранени.

Нападенията въ селата Граматчиново и Дерекъ. Изгареното на равниницкото турско село Кадиново.

(Допълнителни съобщения).

На 9 тогоч, следъ като прѣвезени казармата, възстаници прѣбрали 20 чучула брашно, 5 чучула захаръ, 10 чучула оризъ, 10 чучула бобъ, 8 чучула солъ, 6 тегеници маса, 2 чучула сапуни, 10 каравани, 2 каана, единъ телеграфенъ апаратъ, дрехи, патрони, патронци и пр. Следъ това дигнали казармата съ динамитъ и всичкитъ отдѣления изрванитъ съ земята.

Ето какъ е станало нападенето на казармата въ Дерекъ (Лозенградско). Дѣв възстанишки отдѣления, командувани отъ Лазаръ Маджаръ и Лазо Лазовъ, сж настъпали къмъ казармата. Друго, подъ началството на Янко Стояновъ, се е движило къмъ телеграфната станция и жандармерийския кауцъ. Въ сѣщото врѣмѣ четиря възстанишки отдѣления сж блокирали селото, при изрѣна сигналъ — хвърлили на една бомба дѣтѣя правди отвлѣчили нападѣния казармата и изгарили сражение съ изненада аскеръ, третото се нахвърлило върху жандармерията. Следъ едно непродължително сражение, по-голямата частъ отъ аскера била избита и оръжието му прѣбрано, останалата частъ се прѣзлѣла; жандармитъ били всички избити и тѣхното оръжие прѣбрано. Следъ това едновременно казармата, жандармерийския кауцъ и телеграфната станция сж били разрушени. — Отъ възстанишкитъ убити само Петко Атанасовъ отъ Дерекъ и единъ раненъ.

Като напуснали Дерекъ, възстанишкитъ нападнали и изгорили равниницкото турско село Кадиново, отъ жителитъ на което околнитъ християнски села не можаха да видятъ бѣгъ дѣнъ.

Аскерски бѣжания.

Напослѣдкъ, въ цѣлия скопски край, и въ най-малкитъ български села били настѣпени по 200—250 души войници, за да се прѣбърнати възставането на още неизставаното население. При войничитъ се прѣдавали на всевъзможни издѣвателства надъ гражданскитъ всѣкъ дѣнь въ Скопие били откарвани десѣтъ рѣдци съ отрѣзани уши и носове, съ прѣбитъ рѣжъ и нозъ и пр. и пр.

Градътъ Кинсура още въ радѣтъ на възстанишкитъ.

Единъ грѣкъ отъ Кинсура, нарочно изпратенъ въ Атина да моли градското правителство, което по-слѣбито да дѣйствиство да се изпратятъ въ Кинсура по-скоро войска, а не башибозуци, за да не си изглати гърцъ, както Крушево, разпарва, че на 22 юлий се вили прѣдъ Кинсура около 200 души възстаници съ знаме, но следъ едно малко сражение съ рота войска, която се намѣрала въ градена отеглили се. На другия дѣнь градътъ осмѣлялъ обсаденъ отъ възстаници, които поискали хлѣбъ. Дойдо модернистъ съвѣтъвъ населенето да не дава, той сѣ войската се паксавакъ несобѣдово изъ града. Тогва навлязали около 600—700 души възстаници подъ началството на Чакаловъ и други войводи, разходили се съ плени по градеца, взели хлѣбъ и оръжия и се оттеглили по височинитъ на

другия дѣнь дошла войска и башибозуци, по слѣдъ едно малко сражение тѣ се отгърнали къмъ Костуръ. Пактомъ тѣ сж убилъ много хора, из Куманово разрушили християнската махала, въ Бобина убилъ 5 души, сжидо и въ Шестево, дѣто заклали три красиви момчета, следъ като ги изнасилли.

Тогва града се намѣра въ радѣтъ на възстанишкитъ. Послѣдитъ свѣдѣния гласятъ, че турцитъ сбиратъ голѣми сили, за да нападнатъ отъ равни страни. Така въ Леринъ има 14 батальона, въ Сорочинъ всѣкъ дѣнь пристига войска отъ Солунъ, отъ Анастасия и Еласона войска се трупа на югъ отъ Костуръ а прѣдъ Кинсура стоятъ нѣколко други батальона.

Свѣдѣнията отъ Париградъ гласятъ, че войската слѣдъ едновремено сражение въполучила да прѣвезе само пѣтя за Кинсура.

Писмо отъ Одрински революционенъ окръгъ.

Положението въ Одринския възстанишки окръгъ до 17 тогоч е таково:

Дѣтитъ прѣвезени казани и по-голямата частъ отъ Лозенградско се намираха въ рѣжунитъ на възстанишкитъ. Само въ крайничкитъ участъи четитъ се разпарилъ сенитъ тогичъ съ случайно уцѣлвни останки отъ турскитъ поругачици и постоветъ четитъ. Отъ всички носове, кули и казарми край границата нищо не е останало. Нѣждѣтъ въ казанитъ казани, освенъ въ Малко Търново, не се забѣлѣва войска. Нищо повече: и слѣдъ десанта при Василко, царскитъ войски усилно пропѣлѣкаватъ да бѣгатъ. На 15 т. сѣбрашнитъ и околнитъ вътрѣшното село Коча аскеръ забѣлѣтъ по море. На 16 тѣтъ аскера въ Самоково (200 души), като чулъ, че около Металово се движатъ комити, избѣгалъ, като оставилъ въ най-голѣмъ безпорядкъ казармата съ сички припаси, храна и дрехи, прѣбрани отъ възстанишкитъ. Нашата рота, напослѣдкъ се уловила отъ сѣмлитъ войски, а главно отъ армянско население.

Турското население, отчаяно отъ възстанието и бѣството на войскитъ, на цѣли маси се иселва по направление къмъ Париградъ. Даже населенето и отъ ненападатъ села, като Барвара, Евренесъ, Дингилево е избѣгало.

Житъ турцитъ не можатъ да видятъ? — ни нише единъ добъръ другаръ отъ четитъ, които сж по близо до Париградъ, околното до България.

Особо интересно: армянско население отъ сума села изпраща депутации при четитъ съ молба да го взематъ подъ своя закрила, като обтѣлѣватъ пѣлно събѣдителство мѣриво съ бѣловитици и жертва да освободѣтѣ дѣло. На 16 т. сѣня тогѣва четѣ е била изпратена въ грѣшкитъ села Самоково (паланка) и Трѣля. Грѣшкитъ села Алазоната, Калауа, Стефаново, Кости и др. вече на дѣло показваха, че сж готови да дѣйствистватъ съ възстанишкитъ. Четитъ, които отишваха въ армянски села, били посрѣтнати съ биече кѣлѣбани, плодове, шикотъ и зорувени.

Нашитъ курьеръ несе съ данъктъ съ коне.

Возстанишкитъ разполагатъ съ сума овце, нѣколко стотини едъръ добитъкъ и 150 здрави и отбрани коне.

Чубо ли е слѣдѣ горно-о гатишето, което алаво отъ една седмица въ Одринския окръгъ?

Военитъ приготвления на Турция.

На 14 м. била издадена въ Париградъ една заповѣдь, съ която се прѣписва образуването на собствена комита, която да прѣведѣ всѣчки стари урѣдѣния къмъ бѣловитския армянски. Тѣхъ комита прѣвършила вече своитъ работи и урѣдѣнитѣ, които сж се указали новобити, се поправятъ съ най-успѣшна бързина.

Въ Паланекото повече отъ 1200 души селени, изкарани апарията отъ сѣмото Паланечко, Скопско и Шипекъ, работили съобщително върху пѣлѣния въ артиллерията.

Въ Куманово, Скопско и Шипекъ били обзидани всѣшкитъ добитъкъ на населението. Вѣтки по-добъръ конъ билъ взетъ по реквизиционенъ начинъ за войската.

Нападнао казармата въ с. Виджожкый.

Това чисто грѣцко село има около 550 жкци. Въ него отъ нѣколко години насамъ постоянно квартирува една рота войска. Возстанишкитъ, командувани отъ запѣния капитанъ Сито Икономовъ (дѣлостроителъ) и Стоянъ Петровъ, два дни по-рано завзели най-висшата върхуна Странджа-Махиджа, който се намѣра на единъ часъ отъ селото. При нападенето сж участу-

вали нѣколко възстанишки дружини отъ селата Матриванъ и Велѣка. Поеврѣтъ нощъ възстанишкитъ изгарили селото, а дѣвъ възстанишки отдѣления, подъ началството на Икономовъ и Петровъ, се движили прѣдпѣлно къмъ казармата. Часовникъ билъ убитъ и веднага нѣколко бомби едновременно сж били хвърлени въ казармата. Изпазенитѣ аскеръ се опиталъ да се изкаже изъ казармата, но билъ посрѣтнатъ отъ краснотѣтъ залповъ огънь. Сражението е траило до сутринта. Много войници сж били убити, не се знае, но не помѣляло отъ 30 души. Возстанишкитъ имали само единъ убитъ и двама ранени.

Движенето на войскитъ въ Скопско.

Въ Скопие на 16 м. пристигнала отъ Митровица още единъ полкъ пѣхота за уславне по-стоцини партизанъ въ града.

Въ Куманово сж нарани повече отъ 2000 души пѣхота. Има и два ескадрона кавалерия. Изъ колѣноститъ се движатъ голѣми потери.

Въ Шѣпя има вече 3000 души пѣхота, 1 полкъ артилерия (горскитъ орѣдия сж настанени по височинитъ „Скарѣтка“) и 1 полкъ кавалерия, половината отъ който ни дѣне е изпратенъ при с. Кожѣе, Единъ батальонъ пѣхота на 12 тогоч е отишълъ въ Ново-Село.

Въ Крапово на 12 тогоч е станало е единъ таборъ войска. Въ с. Вилѣжъ (кратовско) тоже билъ настѣпенъ единъ силенъ рефески отрядъ.

Въ Димачево нѣколко стотини души войска постоянно обтѣлѣва мѣстности Сутлѣнъ-теме, Калѣки-капѣкъ, Замина, Костадинаци, Вакефъ и др. чакъ до Глозодъ — все къмъ българската граница.

Подробности върху сраженията на съединенитъ Скопска и Кумановска чети.

Писмо.

На 1 августъ, съединенитъ дѣвъ възстанишки четѣ — скопската и кумановската — отишли да разрушатъ моста на р. Вардаръ, при с. Кожѣе. Единъ батальонъ отъ аскера, който нази моста, следвалъ нѣколко възстаници, опрѣдѣлени да поставятъ динамититъ мѣсти гдѣто трѣбѣа, и имъ отгизъ огънь.

Тогва едно отдѣление отъ четитъ загърва сражение съ патрѣла, а друга четъ нападъ върху разположенитъ въ пѣлѣтъ войнички, които прѣбдѣлѣни съ бомби и запове, скоро били принудени да се нахвърлятъ въ рѣката и се спасили отъ 50 души само тронца.

На другия дѣнь, 2 августъ, скопскитъ власти, извѣстѣни за случката, изпращатъ съ особѣтъ трѣнъкъ мѣстопроизшествието единъ силенъ отрядъ войска, патоваренъ таково въ 32 вагона. По четитъ успѣли настрѣже да поставятъ голѣмо количество динамитъ на околнѣно-пѣлѣната линия, близо до с. Гованѣчи, и чѣлия трѣня повокавали на въздухъ. . . Велички войнички били набити, останали оживи само двестина отъ послѣдния вагонъ. Да прикритието на изрѣзаната камастрофа, отъ Велѣсъ пристѣпнати около глѣдѣтъ души аскера, който изгарилъ мѣстото, и въ прѣволѣнето на 4—6 дни, до като бѣлѣ въсѣчо нацѣнето, не пропуснати основа души да припари напѣтѣкъ.

Отъ Новачинъ четитъ замѣнили прѣзъ с. Дивлѣ къмъ Гурѣшкѣ мѣнастрѣтъ, гдѣто смѣтали да прѣдупредѣтъ, но били съвладани отъ настѣпнитъ прѣкъ ивѣдувачи въ старото урѣдѣние пѣлъкъ мѣнастрѣтъ вѣдѣтъ сетина души войнички, които побрѣзали да обидатъ въ Куманово за виднитъ комити. Най-напрѣдъ пристигналъ единъ жвбѣани съ 100 души кавалерия, като авангардъ на 2000 души пѣхота отъ Куманово, слѣдъ която се забрѣли голѣми башибозушкитъ пѣлѣния отъ селата Горобани, Горно, Сръбно и Долово Кобанѣтъ. Тогва мѣнастрѣтъ се започна между забвочеститъ шѣпа възстанишки и шхидѣния неприятѣлъ еиоу крѣпоустоително сражение, което траило отъ 4 вечеръ, 7 1/2 ч. сутрѣнѣта, до 5 августъ, 11 часа верѣтѣта. Благодарение на отличнитъ си позвѣщи, възстанишкитъ могли да се избѣватъ само съ 1 убитъ и 3 леко ранени, когато турцитъ имали 63 души убити и 9 ранени, а турцитъ имали гурѣци билъ и ескадронитъ командиръ (жвбѣаниста).

Подиръ сражението, аскерътъ навлѣкѣтъ въ мѣнастрѣта, изловилъ всѣшкѣ калуѣри и съ бой по пѣтя дни отпразнилъ за Скопие, гдѣто лежатъ въ затвора до дѣнь днешенъ.

Въ с. Кожѣе, ден-два слѣдъ сражението на 1-и августъ, били изгорени отъ войската 40 жкци и убити 2 селани.

БЮЛЕТИНЪТЪ

НА ВЪСТНИКЪ

(Задграниченъ листъ на вътрѣшната македоно-одринска организация).

Единъ градъ прѣвъзлениъ съ аскеръ.

Паланка, 19 авг. — 903 год.

На 12 т. м. тукъ бѣха свикани подъ знамената редифти отъ всички видове оружия: пѣхота, кавалерия и артилерия; останаха музастаѣтъ само, но се говори, че скоро и тѣ щад да бѣдатъ събрани.

На 13, 14 и 15 тога пристигнаха въ града два табора паланка изъ Гилани, Куманово и Прѣсново. Оставени безъ какъвато-тожд надзоръ отъ началството си, тѣ извършиха по нѣкъа сума насилия: на паланка отъ Куманово убиша двама българи; минавайки край християнскитъ села, отбанаха се въ тѣхъ, бияха, обезчестяваха и грабиха. Още първи денъ, щомъ пристигнаха тукъ, прѣбѣха поспрѣдъ бѣдъ денъ и на уличата гражданитъ: Бучко хеканджията, Мите Божджиски, Аро Христовъ, Мите Тамбуковъ, Долое дождерина, Коле Липевъ и ми други. Аро Христовъ, 70 годишенъ старецъ и синиъ му, 18 годишенъ, можкъ, бѣха тежко били прѣдъ очитъ на самия каймакчия.

На 17 августъ дойдоха отъ Шипъ още 800 души сѣфиди. Казармитъ се оказаха тѣсно за всички тукъ струпаѣтъ аскеръ; за това било рѣшено вече частъ отъ него да бѣде въ постоянно движение изъ околинитъ села, на които Богъ да помисли при такъво добро. . .

Хокиматъ въпозва на селскитъ кометове да прѣдвѣстватъ въ тридесетъ срока, сниска на всички кова и други видове добитици, съ които разполага населението. Отъ селата, които прѣдвѣстатъ такъва сниска, кометъ съ вече прибори. Турцитъ, гдѣто сѣднатъ, гдѣто станатъ, и мѣждо и старо, говоратъ едно и сѣщо: "Шарѣтъ не се бѣе съ Буларистата, но поинарѣтъ не изолкумъ всички българи изъ парството, се тогава . . . И ни зармъкване, безъ да знаеме дали се осмѣнемъ, — осмѣваме, безъ да знаеме да ли се зармъкване . . ."

Сражениа въ Витолеко.

Сражение при Смилово.

На 15 т. м. стана голямо сражение при с. Смилово. Изгорео е цѣлото село, а погублена е и корията, която още гори. Убити 10—12 жени и дѣца. Единъ турски офицеръ не е позволилъ на аскера да обезчестява женитъ.

Колко души отъ четата сѣ паднали убити, не е известно. Споредъ турски източникъ много пѣхве аскеръ били изгребени.

Запалено е и селото Метимеръ.

Сражение при Невеска.

На 12 тога четитъ на Чакаларовъ и полкъ Христовъ нападнали градена Невеска, гдѣто се били укрѣпѣли много аскеръ. Силъ едно сражение отъ 7 часа традѣтъ бѣлъ прѣвзетъ. Отъ аскерътъ паднали убити 34 души и каварната изгорена. Други 30 души прѣдани оржанията си били пушани на свобода. Мозаринѣтъ сполучилъ да избѣга въ Суручѣкъ. На другия денъ отпѣла много войска, но четитъ се отгилни. Отъ паднитъ има 3 души убити и двама ранени.

Традѣтъ Клептра отъ 30 мѣстѣтъ насамъ се намира въ рѣцѣтъ на възстанитѣтъ. Войската не смѣе да се добере до тамъ.

Френскитъ мисоверни сестри.

Френскитъ "сестри милосердия" отъ Битола отпѣли въ Леринъ да лекуватъ и наблюдаватъ раненитъ жени и дѣца. Съ настрѣхъ краснѣ тѣ опсватъ всички звѣрства и жестокости, извършени отъ турския редовѣтъ аскеръ и башибозукъ.

Грабѣжъ отъ войницъ.

На 12-иъ около 40 души башибозукъ отъ Кжалъ заедно съ 30 д. войницъ заминала за грабѣжъ въ Леринско. Повторно нападнала с. Сокани, добили овина отъ селнитѣ, които сполучили да се скрѣятъ при второто клане, загубили 60 глави добиткъ и овци и на 14 се върнали назадъ. Добиткътъ се нази отъ жандарѣ и аскера въ селото, за да си го разпрѣдѣятъ.

Сражениа въ Джумайско.

На 19 цѣла дружина аскеръ нападнала отъ възстанитѣтъ въ Пиринъ близо мѣстността "Врѣтъ Чолия" до село Сърбиново, Джумайско. Четнитъ донася, че тукъ сѣ погубили 300 турски оръжия

възстанитѣтъ присѣдениени сѣдмѣтъ денъ множество севина за зарудно дѣйствуване. Вѣлскавата побѣда се отдава на сѣдмѣнитѣ възтаннически отряди подъ началството на Държавовъ, Зографовъ, Дочо войвода, учителя Аврамовъ. Бѣа традѣтъ до 3 частъ слѣдъ полунощето. Възтанитѣтъ сѣ гнусаваѣтъ напуснани по-дображенето, Сѣдмѣ лѣтъ мѣзина сѣ бѣти, пропущени и ограбени отъ аскера въ Джума.

Турски хитрости.

Нискоката порта съобщила на посланицитъ, че ужъ бѣла нашла положителни сѣдмѣтъ за готовитъ се отъ македонци динамитни атентати въ Цариградъ и че бѣде вземени най-серниени мѣрки за прѣдупрѣдженето на тѣя атентати. Обаче нѣкотъ отъ посланицитъ искали да върватъ, че тѣя атентати сѣ чиста и проста турска намясница, за да се оправдатъ извършенитъ напосрѣдъкъ безобразни преступления на българи въ столицата на падишаха. Можъ да се прѣполага още, че и запалителното нѣско, ужъ отъ македонци, по руския посланикъ г. Зиневѣвъ е пакъ турска фабрикация, та руската дипломатия, наострена срѣщу въстанала народъ, да развѣркѣ рацитъ на султана за една погубена сѣкъ въ Македония.

Ще ли ги признаватъ?

На 20 тога въ Балчанското пристанище извърли котва още два кораба, идещи отъ Ахтовоѣтъ и натоварени съ дървесн материалъ. Митарственитъ документи на тѣя кораба, както и документитъ на пристанището 2—3 дни по-рано корабъ, натоваренъ пакъ отъ Ахтовоѣтъ, бѣше надѣлѣно завѣрени отъ градската астрономска комисия, дѣйствуваща подъ заповѣдитъ на врѣмѣното възтанническо правителство въ одринския градъ. Управителътъ на балчанската митница се намѣрилъ въ чучо — дали да признае каквитъ документи за редовни или не и се отпускатъ за настаняване по Финансовото министерство, като му прѣдвѣстатъ и самитъ документи. . .

Митингъ.

Въ Станимъка на 17 тога се състоятъ отъ гражданитъ изъ града и околията митингъ въ полза на македоно-одринското освободително дѣло.

Възтаннието въ Битолско.

(Споредъ трѣдѣтъ вѣстници).

Прѣсново.

На "Акрополисъ" пашатъ: Почти всички села отъ Прѣсново, които спадатъ въ Битолската Осурдската казанъ, възтанна. Мѣжсетъ се присѣднѣтъ къмъ комитѣтъ и се стъ рѣдоточа въ недостигнитъ прѣснонски гори. Ето по-главнитъ села: Медово (40 кщци), Беена (80 к.) бѣлъ., Буховикъ (15 к.) бѣлъ., Дакъ (35 к.) гърко., Ровникъ (35 к.) гърк., Палие (100 к.) гърк. и турци, Стрѣково (140 к.) гърк., Раби (80 к.) гърк. и турци, Дубени (60 к.) гърк., Либово (80 к.) бѣлъ., отечество на двама войводи — Кире и Христо, Брадѣно (80 к.) бѣлъ., Накилежъ (85 к.) бѣлъ., Крана (90 к.) бѣлъ., Аранатъ (20 к.) бѣлъ., Салимѣна (30 к.) бѣлъ., Подюмчани бѣлъ., Греницъ бѣлъари и др.

До днесъ войската не можъ да миѣе прѣснонскитъ гори и да сѣдѣ въ балчанскитъ села, разположени по брѣговетъ на езерото, които сѣ възбунтували. Единъ онитъ на войската бѣде отбѣсната при Подюмчани. Възтанитѣтъ сѣ 1500 души, раздѣдени на четѣ отъ по 150—200 души.

Леринско.

Леринския гърци владика съобщилъ на дописника на "Акрополисъ" (14 авг.): "Всички села отъ епархията ми сѣ възтанали, единъ доброволно, а други насла (?), съ включение на гъркоанскитъ села Кѣбасница, Кладорада, Клецина, Калинскѣ и Секулево. Комитѣтъ, отъ еза станалянитъ села възтанали на 10 хил. души и тѣ държали планския грѣбенъ отъ Острово до Пилестеръ прѣвъзъ Балѣшина".

Крушово.

Акрополисъ (13 авг.) обнародва слѣдната дописка отъ Битола за Крушово: Турскитъ власти се мѣчатъ да докажатъ, че разрушенитъ въ Крушово сѣ извършени отъ възтанитѣтъ, а не отъ турската войска и башибозукитъ. Изврати се бѣмбашитъ Байрамъ-бей, за да направи изслѣдвания, а въ сѣднѣщето да прикрѣе звѣрствата на

турцитъ. Щомъ пристигна въ Крушово, почна да застава гърцитъ да подпѣшатъ, че разрушенитъ сѣ извършени отъ комитѣтъ, когато войницѣтъ отиватъ по дожитѣтъ въ Битола и открито продаватъ държавата. Единъ отъ тѣхъ проладе едно позлатено евангелие за единъ наполеонъ. Минахъ гдѣтъ Гелинската забора, която причини най-голямо опустошение. Войницѣтъ сѣднали прѣдъ шатритъ, бѣха отворили копирени чадри да се пазятъ отъ сланцето. Прѣсна се слухъ, че Бактинъ; а наша е ладенъ подъ скѣтъ. Други казватъ, че той е повнѣшенъ и награденъ съ орденъ.

Въ Крушово остана единъ баталйонъ. На жителѣтъ, оставани безъ покрѣвъ, не се позволява да пойдатъ въ Битола.

Загубитъ се прѣсѣватъ на 400 хил. лири. Само икономасътъ струвае 20 хил. лири. До сега сѣ известни 100—110 убити, отъ които само 3 бѣлгари. Липсватъ и 15 жени.

Мурховско.

Мурховско винаги се е славило като гдѣздо на "комитѣтъ", а се готи и сега славно да изиграе ролята си. Гѣжжи отъ възтанитѣтъ, които сѣ завезени на дѣло гдѣздо за грабѣна, а въ невоитъ непрекъснати гори отдалѣтъ е затрутана изобилна храна, която много редовно и дажъ на денъ се раздава на възтанитѣтъ. Видѣха турцитъ, че послѣ жѣщо се справятъ съ Мурхово, та се ошитаха да разрушатъ гдѣзото гдѣздо. Дѣвъ хилѣди души аскеръ потегли отъ Леринъ, нападана на Мурхово, но бѣде отбѣснатъ съ голѣми загуби, а възтанитѣтъ дадохъ само 4 жертви.

Сега тѣ туратъ войската на нѣколко пункта, за да нападатъ отъ нѣколко страни. Четѣри баталйони готвѣтъ се да потеглятъ отъ Битолско поле, отъ станцията Кжалъ, други — отъ Сорвичъ прѣвъзъ Горничово и Чезалъ, а Галинскѣ армѣции баталйонъ, който се отличѣ съ своя грабѣжъ въ Крушово, замѣнилъ сѣ желѣзницата прѣвъзъ Сорвичъ, за да нападне на Мурхово отъ Карадогово. Ала въ възтанитѣтъ не сѣятъ: при тѣхъ постоянно идатъ нови сили, които завизватъ такъва стрѣмни и непрекъснати мѣста, щото, както се изразилъ единъ отъ войводитъ, днесо щѣтъ да отбѣснатъ всички нападения на войската.

Телеграми до чундята пресса.

Цариградъ, 3 септ. Военнитъ министръ се изразилъ много оптимистично за успокоенето на македонскитъ вѣласти. Съ войскитъ, които сега стоятъ гдѣто знамена, той гарантира умиротвореното на Македония на единъ мѣсѣкъ. Само не грѣба сплитъ да прѣчатъ на военнитъ мѣрки. Сѣднѣщето на четѣтъ расте. Тѣ непрекъснато навлежатъ въ военниа районъ на столицата. Свѣзването на резервнитъ продължава. Дори на полицейскитъ орнани сѣ обрѣдѣдени мѣста въ войската. (Berl. Tagblatt).

Цариградъ, 2 септември (н. ст.). Благодарение на едно свое, неизмѣло написано съобщение, Портата бѣла още по-вече влопила положението въ Цариградъ. На 1-и с. м., подиръ обѣдъ, въ деня на възтаннието на прѣсново отъ страна на Султана, Портата изпратила на посолствата едно забѣлжително окръжно, съ което имъ явява, че бѣла нападана всичко, за да зацѣта запалителнитъ отъ злодѣитѣ посолства, но че тѣ не бѣла мога да вземе никаква отговорности отторѣ си, и затова мога посланицитъ да взематъ и тѣ отъ своя страна обширни мѣрки за сполѣтъ собственѣта защита. По таа причина въ нѣкомъ дипломатическѣ кръжѣе се повдига въпросътъ, дали при такъва условия не бѣ трѣбало да се иска като необходимо вследствие на окръжното едно съществено увеличание на военнитъ парадѣи, които станциониратъ въ Цариградъ. "Frankfurter Zeitung".

Визградъ, 3 септ. Урѣвъ въ Шипъ не има министерскѣ сѣитъ, който сега занимае сѣ положението въ Македония. — Извѣститѣтъ, че възтанитѣтъ сѣ завезени прохода Демиръ-Калина, прѣдвѣзника голямо възлиание, защото се страхуватъ отъ тамъ отъ атентати противъ желѣзницата. Единъ баталйонъ замѣнилъ за тамъ. — При Прѣдѣтъ станао сражение, въ което сѣ паднали 30 души войницъ. При Велесъ възтанитѣтъ нападнали единъ лагеръ отъ башибозукѣтъ, отъ които много сѣ били убити. — При планзата Са. Палиа възтанитѣтъ нападнали отъ тѣла едно отдѣлене войска. Турцитъ сѣ имали много убити.

При Гевгелинъ и Енджеке Вардаръ турски войницъ убиваха много християнскѣ деца. При Велесъ до сега сѣ унижени 35 християнскѣ села. Тамъ има гладъ.

БЮЛЕТЕНЪ

НА ВЪСТНИКЪ

(Задграниченъ листъ на вжтрѣшната македано-одринска организация).

19 Августъ 1903 г.

Писмо отъ Витолскаго революционнаго окръга.

Грабежи, обезщетаване, изгаряне на цѣли села, убийства—то нашествіе овладѣло.

Вало по неръшението, било по привременно обмисленъ планъ, турцитѣ систематически избиватъ срѣщнѣ си съ въоръженнн вѣзваницн Тѣхното внимание е съсредоточено върху селата, полето, воединитѣ Миритѣ и беззащитни старци, жени и дѣца войската и башбоузукъ подлагаатъ на меча си, младитѣ жени и дѣцата прихвалятъ на грутане и откарватъ по харемитѣ си, свѣдѣитѣ и добитка прихвалятъ на огънь или плакочуватъ при явното случане на сѣдѣни турски села, воединитѣ разрушаватъ отъ дѣло, и сѣдѣ всичко това прихвалятъ цѣли села на опустошеніето на огъни. Безъ най-малко привремено може да се каже, че цѣлиа битолска вилаетъ, въ неговата производствена частъ, е обрѣнатъ на пустага отъ огънь, пожаръ и убийства! . . .

Каква цѣль гонятъ турцитѣ съ тая своя тактика? Тѣ избиватъ тѣя, които могатъ да дадатъ нови поколения на българитѣ за борба срѣдну турца; тѣ заплъватъ села и полета, грабятъ жито, покосини и вимотъ, за да обкаже смъртѣта съ дедената ипашница на лишениата и гладна ония, които прихвалятъ тая катастрофа; тѣ чупатъ воединица за да направятъ изливно житоно у тѣя, които сж успѣли да сѣкнати нѣкое зрънце.

Това, което нокътъ не може да очисти, пожаръ и грабежитъ уничтожаватъ. И за да не остане правдата въ срѣдствата и погрѣшка въ пълното погитане на цѣлѣта уничтожава се всичко, което може да подгрѣжа живота въ послѣдното издихане! . . .

Нека се разбере отъ всички, че Турция не води днесъ война съ въоръжени хора—съ вѣзваницн. Тѣ е заета съ пълното изтѣрпане на голѣмата маса мирни люде, които съставляватъ боряща се народъ. За останалата дѣе частъ—въоръженитѣ воевоини борди—тя чакъ тѣхното уничтоженіе да настѣжи како неминуемо слѣдствие отъ пожара, грабежа и убийствата изъ села и градове, полята и гори.

Единъ неопомогнатъ турчинъ е казалъ, че въ Битолѣ се получава заповѣдь отъ Цариградъ да убиватъ всички българи.

Една дѣла властъ изтѣрва единъ свой подчиненъ народъ! . . .

И това става прѣдъ очитѣ на цѣла свѣтъ! Равнн жени и дѣца пичатъ подъ прозорцитѣ на битолскитѣ консули, моятъ за нѣкарка номия, просятъ защита, викатъ за утѣнене. Изъ нѣ рикой не се отозова! . . . Сѣдѣ убийството на двамата руски консули, останалитѣ, които вивчатъ зръстѣта на турската тѣша, забравяа, че живогитъ имъ не струва повече отъ единъ туркуръ. Тѣ сж затворени прѣдъ нѣтѣ, спуснати прозорцитѣ си и повече отъ турцитѣ да убиятъ врѣмето на тѣя неволнѣ затворнически животъ, занимаватъ се, верѣтъ на уяснитѣ общи бѣдствн, съ музика и художество . . .

Сѣдѣштвага?
Всѣи умѣятъ вѣже и претпоударъ . . .

Когато черѣя настѣпватъ на опашката, той си повдига главѣта. Европа, която има задѣженіе спрямо християнитѣ въ Турция, постави своитѣ консули да спиратъ турската кровожадность съ своето право на контролъ. Изъ какво жомежъ да очакваме ние отъ тѣя реформи, когато контролиривитѣ безкачанно убиватъ своитѣ контролорѣ? И какво да очакваме оне повече, когато Европа не видига гласа си, за защита на своя престижъ и на своитѣ интереси? Това поведение на Европа настѣрчи турцитѣ въ тѣхната изтѣрпителна политика.

Европа е наравно съ Турция виновна за нашествіе бѣдствн.

Нейното бѣдстване, или по-добрѣ изпознато противѣдстване, иде ни настѣни много скоро да погитнсимъ свѣтитъ отъ очнатието си и да поврнне смъртѣта на ония, които хладнокривно ни я пращатъ! . . .

Положеніето на вѣзваницитѣ изъ цѣлиа Битолска революционнаго окръга е много добро. Тѣ притежаватъ голѣми запаси отъ хранн, припаси и обѣдство. Употрѣбнитѣ таквн тѣ допознатъ съ замонашеното пушкитѣ отъ избити аскеръ въ сраженіята, съ отменна на хранитѣ, ипашници за нуждитъ на аскера. До сега, въ обиваніята си съ войскитѣ и съ башбоузукитѣ, нито една вѣзваницна чета не е прѣтърпѣвала поражение. Оржидіето на конната е на сегаждѣ поблдонено, срѣдну напашеніята вѣспителѣ, който, за да отгнѣти на вседншнитѣ си несполуки, граби и пали села, убива старци и дѣца, бечестни жени и момѣ.

Батѣкъ не е нищо прѣдъ туханитѣ опустошеніята! . . .

Изъ нека говори слѣдната печаленъ поминѣкъ, въ

който не се помнѣватъ убити, ранени, обезщетени, зачато нѣмаме подробностн.

Охридско.

1. Дебърца.

Изгорени села. Изгорени сж селата: Сирула, Оздолени, Зѣвѣта, Дѣнциа вѣднѣ съ заватѣра, Вѣсѣз свѣтнхъ, Бѣлница, Ботузѣ, Жрѣбно, Чурѣвѣно-вода, Великн, Слатина, Бобово, Пектинѣ, Сливѣно, Жаркополе, Срѣдо-рѣче, Издѣгѣлѣе, Брѣжанѣ, Вѣлоциѣ, Ъсковецѣ, Скрѣбатно, Оленница, Горин и Долни Косельѣ, Завой, Свинница, Пѣлаке, Рѣвѣца и Каратѣца.

Павлиа гора. На 26 Юлнѣ селото Вѣлоци биле заргадено отъ войска и башбоузукъ. До тѣто единъ убиваха, грабѣха и бечестѣха вѣтрѣ въ селото, сгочитѣ отънѣ избиваха всѣкого, който се опитваше да избѣга. Най-послѣ селото биле заалено отъ четиритѣ страни. Загинали сж 60 души убити, едно дѣте обрѣно, 12 жени и дѣца изгорѣли въ пламнитѣ. Много тѣла пичатъ още негорѣнати. Въ с. Скрѣбатно 3 мъже съсѣчени и едно дѣте урѣбло удушѣно. Въ с. Оленница двѣма 85 год. старци съсѣчени отъ аскера. Въ с. Пѣлаке едно момичѣ съсѣчено.

Струио поле.

Изгорени села: Мешѣвѣа, Мишѣшово (ограбени и убити по-добритѣ фамилии, турскитѣ чифитѣ завардени), Ъжѣне (убита фамилиата Поповицѣ, уничтожени имуществата и убитъ е и свещеникъ Ъгорин).

Уойсѣта.

Изгорени села: Присовани, Зѣбаждѣ, Жрѣаново, Ълоково, Селѣе, Буринѣцѣ, Тангъ-Муруинѣца.

Дрѣвѣлѣтѣ.

Изгорени и ограбени села: Ъбланица, Вѣлѣнци (пѣлно цѣлото село, зарѣчени свещеницитѣ Петъръ и Партеннѣ съ двама гнрѣнци, смъртно бити 30 души).

На 13 авг. Дебѣрскн башбоузукъ отъ 200—300 д. навѣлѣ въ вѣлшкоето село Горна-Бѣлница, стѣа тѣмъ 3 дѣла, обезчестн нѣколко жени, ограби селото и зачина съ сѣкията изтѣрпителна мисля на другѣтѣ села. *Нито едно село, дамо има турски чифликъ, не е изгорено.*

Горната картина на опустошеніе пожврджава и специалнитѣ дописникъ на в. „Акрополисъ“, както слѣдва:

Когато се прогласило вѣзваницѣто, отъ Охридъ излязли 150 младежѣ, които сж образували главната дружина; сжчѣврѣнено се подигнали и всички българи села, които сж били повече отъ 80, нападнали сѣа на селата, дѣто имало войска и сж изтѣрбили почти всѣчки отгдѣненн.

Охридскна вѣзваницѣта повнкатъ нѣколко оточни албанци башбоузукѣ, обѣлѣхъ ги въ войничски дрѣхѣ и ги пусятъ противъ българскитѣ села. Съ албанскитѣ башбоузукѣ сж дѣйсствували и мѣстнитѣ турци, които почнаха да горятъ и пичатъ българскитѣ села и да убиватъ селенитѣ. Главно въ Охридската епархия воин се до днѣсъ ожесточена борба между българскн, и мюсюлманскн елементѣ. Едвазъ прѣднѣколко дни била ипашната войска да гони комитѣтѣ. Станали сж сраженія при Вѣлоциѣ, което било изгорено отъ башбоузукитѣ и хората избити, при Сирула, което траело цѣли три дни и при Екѣла, дѣто войската, за да си отгнѣти на вѣзваницитѣ, нападнѣла на селото и то уничтожила. Уничожени сж: село Круше, Дѣвѣра, Боруно, Екѣла, Дулени, Подмѣвени, Вѣлоциѣ, Оленница, Великн, Брѣжанѣ, Каратѣца, Свинница, Живѣина, Скрѣбатина, Сливѣно, Върѣбѣни, Тура, Ново-Село, Левани и много села отъ Дебѣрца.

Вѣличн схизматическн сѣла отъ Охридско се уничтожаватъ и разтѣрпѣха. Остава допознатъ на в. „Акрополисъ“, и въ действителн на бѣлваницата и разтѣрпѣно, който прѣтърпѣха, нито сѣдѣ двѣстѣ години не ще могатъ да се съвзематъ.*

Рѣсенско.

Вѣличн воединица безъ изключение сж изгорени и разтѣрпѣни отъ аскера. Остава допознатъ на в. „Акрополисъ“, и въ действителн на бѣлваницата и разтѣрпѣно, който прѣтърпѣха, нито сѣдѣ двѣстѣ години не ще могатъ да се съвзематъ.*

Снопето се дигатъ отъ полъто, отъ нивитѣ на християнитѣ, а се вършатъ въ турски села. Слѣдъ това всѣкого жито отнасли въ града Рѣсѣнъ. Аскеръте се движатъ на тѣлѣа не по-малки отъ 200 д., а моятъ се прѣбѣра въ Рѣсѣнъ.

Дрѣхи и покосинѣта, заровени въ нивитѣ и дворѣветѣ, се разварятъ отъ турцитѣ и ставатъ ѣлѣка. Говѣда и овнѣ се забиратъ отъ войскитѣ и се откарватъ по турскитѣ села, Завѣчера това направн аскеръте въ Курѣбноно и Сливница, дѣто сж убитн 10 жени и дѣца и една жена. Аскеръте откарватъ 20 жени да работятъ по турскитѣ чифлици.

Това е за всички села въ Битолско, Леринско, Охридско, Прѣспанско, Демиръ Хаасарско и другадѣ.

Рѣсенско.

По-напрѣдъ съвременно изгорени села сж: Круше, Леорѣка, Болно, Дулени, Подмѣвани; **До-послѣ сж изгорени:** Ъбница, Екѣла, Петрино; с. Вѣзвѣно напустѣно.

На 17 авг. ограбено с. Сѣлѣтоско, убитн двама старци: селото е напустѣно.

На 11 авг. сълѣршено изгорени селата: Пѣрово, Покрѣвени и Ълѣкѣдери.

12 августъ изгорени сж селата: Прѣлобнѣ и Шурѣнциѣ, а на 15-и с. м. селата Златари и Кри Вѣши. Аскеръте подпичатъ и горятъ при сѣлѣтѣ села. **Сраженія при селата Буково и Лазѣри.** При Буково е нападатъ единъ керванъ отъ 50—60 товара брашно и други хранн, прѣдѣзначени за войската и конвоирани отъ едно отгдѣненѣ пѣхота. На пощѣта на аскера е дошѣлъ башбоузукъ отъ селата Лѣхѣи и Буково, Сраженіето е траело нѣколко часа, до като аскеръте и башбоузукѣ се отгдѣли. Брашното и другитѣ хранн останали въ рѣжѣтѣ на вѣзваницитѣ.

Понеже башбоузакъ отъ казанитѣ дѣе села прѣлѣтѣ посѣдитѣ дни се е отличилъ съ неубоиваніе грабежи, пичаннѣ и убийства надъ християнскитѣ села, сѣдѣтѣ вѣзваницѣ съ нови подгрѣвенн сж заргадени тѣзи и прѣдложали на турцитѣ да прихлѣдѣтъ оржидіето си, като имъ гарантнрвали пѣлно спокойствіе. Поради отказъ на посѣдитѣтѣ, заврѣтали се ожесточени сраженія, въ врѣме на които селата били запалени.

Прѣспа.

Изгорени села и избити жители:

На 13 тогѣ сж изгорени селата Любѣно и Брайчѣно. Селенитѣ, жени и дѣца избити по горитѣ. На 16 с. м. прѣстнгалъ аскеръ отъ Лѣрѣтѣ, който зачѣло съ аскера, чо биль прѣстнгалъ по околнитѣ села, нападнѣла горѣти и убива голѣмо число жени и дѣца, а нѣколко момѣ биль обезчестявани на по нѣколко пѣкѣти.

Битолско.

На 12 тѣ убитн сж въ с. Лѣра (Гялатско) житѣтѣ Стоѣвѣчѣна и Сливница.

Обикн въ Битолѣ.

На 18 тогѣ Ени-махла въ Битолѣ била обнколена отъ зарѣанѣ до вечерѣта отъ аскеръ. Направѣли сж обѣкъ въ всѣчки кащи, но сж намѣрѣли само 3—4 грѣмѣлни пушкѣ.

Крушовско.

Изгорени сж селата: Селѣе, Бирно, Журѣе; изгорѣнъ е мѣнаспитѣрѣ при сѣхѣото село.—Костонѣа, Дѣвѣци и Мѣста.

Леринско.

На 18 авг. изгорено е с. Любѣтина (Леринско) близо до Екѣн-су. Турцитѣ се гонили **да горятъ и съсѣдитѣтѣ села.**

Изгорени села и изклани жители.

Кѣдѣ края на юлнѣ въ Костурѣ биль повнканъ чорбабѣшитѣ отъ с. Мокрени, за да купѣтъ спахѣтѣка. Цѣмъ прѣстнгалъ въ грѣла, четирима отъ прѣвѣнитѣ зачѣло съ турѣтѣ 16 д. българн отъ сѣдѣнитѣ села биль изклани.

На 16 авг. сж изгорени селата Мокрени, Бѣшица и Черешница. Най-напрѣдъ ограбени, а послѣ запалени. Подробностѣ за жернитѣ ѣма.

Вѣра прѣстнгалъ отъ Костурско единъ вѣлѣкъ и два, че с. Затѣрпѣнѣно е дѣло уничтожено. Лѣри и кокошкитѣ биль изклани.

БЮЛЕТИНЪ

НА ВѢСТНИКЪ

„АВТОНОМІЯ“

(Задграниченъ листъ на вътрѣшната македоно-одринска организация).

Анадолски войски за Одринско.

Телеграма.

Парижъ, 25 августъ.

Via Haguenau.

Високата Порта въпреки държавната на изготвѣнѣ жѣлѣници да прѣвоти въ Дедо-Агаѣ вагони за прѣвозъ на войски, които прѣстигнатъ тамъ по море отъ Азия, съ прѣдизначение за Одринъ и Лозенградъ.

Гребези и насилия.

Телеграма.

Бурсъ, 24 августъ.

На 18 тогѣ единъ табѣръ съ три горски топа блямери Деревой. Аскертъ обнѣира всѣка къща да граби и изнася на мѣки и жѣни. Мнозина селѣни вече укрѣпи отъ жестокия. За сега въ малко Гърново има 8 табѣра и 6 горски батагонъ; въ селата: Курята — 200 души; Ковачъ — 500; Амотаво — 150; Малкоѣ — 400; Ерискери — 1 табѣръ.

Войнственото настроение на Судтана.

Прѣди нѣколко дни минали прѣзъ Парижъ за възстаналитѣ мѣста дѣла баталюна азиатски войски отъ плѣмето, изъ което произхожда инеицарствувача дѣ турска династия. Нико не било въ Турция до та турска династия. *Судманъ себѣ самъ е прѣдѣлѣ знамената на мѣта Саломана, като изъ отпѣрѣлъ и видѣло нѣколко нѣспорѣчителни дѣми. Дипломатическитѣ крагове много коментирали тоу актъ на судтана, като обнѣмачи еѣно тѣврѣкѣ войнственѣ настроение.*

Разрушени телегр. линии.

На 8 тогѣ pedestна души селѣни изсѣкли съ брадѣи стѣбѣловѣ на телеграфната линия Малко-Търново—Лозенградъ, на едно разстояние отъ 10 кило.

На 9 тогѣ една възстаннича чѣта отново сжскала на нѣколко мѣста телеграфната линия Малко-Търново—Гютепѣне.

На 11 тогѣ друга възстаннича чѣта сжскала на повече отъ 100 мѣста телеграфната линия между Дерекѣю—Курята.

Сражение край с. Лимая (Лозенградско).

Една отъ възстанничитѣ чѣти на IV участкѣ, подъ началството на Пенѣ Куртѣнѣ, е имала сражение на 11 г. съ турска войска при селото Лимая. Всички турци, способни да носятъ оръжие, отъ началното село, се присѣдинили къмъ аскера. Слѣдъ двучасѣно сражение, турцитѣ бѣле разбити и прѣсѣдѣно — Възстанничитѣ, за да накажатъ Лимая, ядѣ бѣло да бѣлатъ прѣдизначени се присѣдинили къмъ аскера, нападнали селото Лимая и чѣло го изгорили.

Още единъ фаръ разрушенъ.

На 12 г. техническото отделение при IV възстанничи участкѣ, подъ началството на сѣкия Куртѣнѣ, заваляла отново мѣсто при изгореното турско село Лимая, дѣто се идиваѣтѣ новолетерсина хубавъ фаръ. Фарътъ и всички прѣдмети около него бѣле разрушени до основи съ динамитъ.

Наказано турско село.

Турското село Сазаръ (Лозенградско), въпрѣки нѣколкократнитѣ прѣдупрѣждѣния отъ възстанничитѣ, неспрѣставѣла да образува бѣлѣбоушки чѣти, които подъ прѣлогѣ на тарѣне комитѣ, бѣчинствувача изъ околнитѣ български села. Поради това на 8 г. м. една чѣта селѣни отъ Едѣга, Дриновицѣ, Сърпачевци и Душина, раздѣлена на чѣтире отдѣления, нападнала Сазаръ. Караулѣтъ забѣлѣвалъ нападателитѣ и съ нѣколко прѣдупрѣждѣния Сазарѣци, които успѣли да издѣлѣтъ взоржѣнии отъ комитѣ си и да устрѣятъ за да на възстанничитѣ. Пошѣ почнали посѣдитѣ да настѣжаватъ, бѣли посрѣщати отъ залѣновъ огънъ и бѣли принудени да отстъпятъ. Слѣдъ едно малко сжвѣпанѣ, възстанничитѣ заплѣтали около себѣ жѣщи и нѣколко хармани на края на селото и насѣдвали въ единъ догъ. Подиръ два часа, турцитѣ, убѣдени че

комитѣтѣ сж се оттеглили, дошли да гасятъ запалѣнитѣ жѣщи и хармани. Тогѣва, неочаквано скрититѣ възстаннича налетѣли върху тѣхъ и избили повече отъ 20 души.

Унищожено разбойнишко село.

На 11 г. м. четитѣ на Янѣ Стояновъ и Липѣ позъ Николѣвъ нападнали и унищожили турското разбойнишко село Горно Надѣво (Лозенградско)

Сражението при Смилево.

Знае се положително, че войската при Смилево бѣше 8 хиля души. Тамъ сражението трая чѣли 38 часа. Турцитѣ прѣтърпѣли голѣмо поражение. Самитѣ турци казватъ, че чѣли бѣлошки илѣво-таври бѣло току-речи унищожени, а отъ другѣ една таври останали сж само 70 д. За отмъщение на голѣмитѣ загуби турцитѣ изгориха селата Смилево и Мѣшиѣрѣ.

Жѣнитѣ отъ Смилево и Гяново бѣха скрити въ Смилеската планина. Турцитѣ като се уфрѣха, че тѣ сж тамъ, заляхача гората и стрѣлѣха съ пушки и топове. Има повече отъ 120 жени и дѣца убитѣ. Избѣитѣ сж 12 д. отъ сѣстеното село Стрежево. Прѣди единъ денъ тѣ бѣли на пазаръ въ Битоля, а Хлѣми паша казѣла, че убитъ комитѣ. Туку докарѣха 10 души селѣни.

Сражение въ Прѣсанско.

Въ нѣдѣля имаше сражение въ Прѣсанско между двѣ хиляди души аскеръ и чѣтата на Пенѣ и Кокѣревъ. Слѣдъ 2 тогѣ сражение, отъ нашитѣ паднали 14 души, а загубѣта на турцитѣ съ сигурностъ може да се опредѣли на повече отъ 200 души. Въ всѣко сражение аскерътъ надминава числѣто 2—3—4 хиляди.

Сражение при Невеска.

Слѣдъ като се отегляха възстанничитѣ отъ Невеска, тѣ се бѣха укрѣпили въ планината при мѣстѣността Вѣрѣвоветѣ. Започна се ожесточено сражение, което трая чѣли два часа. Много турска войска падна. Аскерътъ унѣорѣи и топове, за да изтика нашитѣ изъ позицитѣ. Най-голямъ нашитѣ отстъпѣлъка бѣло никакѣва загубѣ. Въ Леринско има много войска.

Нападението на Иниѣда.

На 11 тогѣ голѣмата възстаннича чѣта на V участкѣ, подъ войководството на П. Ангелѣвъ, обсадила прѣдпознатѣо индиѣла, за да обезоржи турското население и да разруши жандармерийската казарма и телеграфноофисната станция. Турцитѣ отказали да прѣкажатъ оръжието си и почнали да стрѣлатъ върху възстанничитѣ; завързало се сражение, което траяло повече отъ 3 часа. Въ врѣме на сражението, едно отделение възстанничи се възва вътрѣ и дѣна въ въздуха единъ голѣмъ тогѣновъ складъ. Планинскитѣ стрѣхъ обезѣлѣ турското население. Възстанничитѣ нападатъ жандармерийската казарма и я разрушаватъ; слѣдъ като прибрали телеграфния апаратъ, разрушили телеграфноофисната станция и заляхачи всички къщи, Иниѣда се прѣвърнала въ пепелище. Отъ турцитѣ мнозина бѣли избити, а възстанничитѣ не дали нито една жертва.

Когато чѣтата навлезебъ отгъшла къмъ балкана многобройно бѣлѣбоушѣ се опитѣли да ѣ прѣсече пъта. Но чѣтата разбѣла и прѣснала бѣлѣбоушки. — Възстанничитѣ отъ сжщата чѣта, съ тѣ борби и уноени отъ успѣха си, научили, че отъ нѣколко дни почналъ да се събрѣдѣточѣва аскеръ и бѣлѣбоушѣкѣ да нападне околнитѣ български села. Тѣ забѣлѣкози останалитѣ отъ прѣвото нападенѣе на това село новолетерсина камени и нѣколко комитѣ и още при гърѣтата хѣлѣрѣва болѣа доаегѣжи къщи и още при гърѣтата хѣлѣрѣва болѣа доаегѣжи и бѣлѣбоушка упарѣли на дѣгѣ. Понеже било тъмно, възстанничитѣ не могли да прѣслѣдѣтъ турцитѣ.

Писмо отъ Солунъ.

Солунъ, 22 августъ 1903 год.

Вчера се срѣнѣхъ съ кореспондѣнта на единъ голѣмъ европѣски вѣстникъ. Той се завърѣла отъ една обнѣлика изъ Витолския вилѣтъ. Неговитѣ вѣрски сътурѣватъ всичи крагове сж познати. Заповѣнатъ съ него прѣди нѣколко врѣмѣ, той ме потѣрихъ и тои пакъ, за да ми зададе нѣколко въпросѣ върху нашата тактика и нашитѣ мисли за бѣлѣждѣто.

Нашата тактика — казахъ му азъ — ниѣ вѣждѣто добрѣ. Не водимъ една партизанска война. А нашитѣ мисли за бѣлѣждѣто ни се налагаѣтѣ отъ поведѣнието на нашия жестоко противникъ и отъ безучастнѣто на Европа, която има възлѣвѣния гѣмъ, насть. Когато захванѣше възстаннието, ни прѣдупрѣдѣше всичѣ, че мирнитѣ жители, безъ разлика на вѣра и народностъ, се бѣждѣтъ подъ нѣво повротелство. Въ Крушовѣ, Клансѣра, Невеска, Василѣво и др. мѣста ниѣе лѣждѣо доназѣтелства за това. Нашия противникъ, всѣсто да гонѣ възстанничитѣ, противостѣвени ни убѣствѣта на безразличнитѣ воѣи, дѣца и старци, изгарѣното на сѣлата. А Европа мѣчи и тогѣтъ, когато се избѣнѣтъ нейнитѣ консули. Моментѣ на крайното отчѣпанѣе като че ни настѣхѣа. Ако е рѣшено да изѣре чѣлъ народъ, тоѣ же знае да зарѣви съ себе си и причинитѣли на неговата смъртъ...

— Да — отговори комитѣ събѣлѣванѣтъ. Вашето погубѣне не изглежда вече тѣвѣ даелѣтъ. Азъ се върѣшѣвамъ отъ тоѣ поведѣнѣе театъръ, гдѣто сѣ ошѣтѣ се видѣтъ памѣтитѣ на всички села отъ Витолското, Рѣвенско и Охридскѣ полѣта, и риданѣята и шѣнѣитѣ на страждѣщитѣ. Все нѣмѣте вече подслѣвъ срѣбѣу бурѣтъ и дѣлѣва я краѣна срѣбѣу глѣва. Тѣи, които се сѣнѣхѣтъ отъ пожа на аскерѣ и на бѣлѣбоушка, гѣмѣ да избѣгнатъ отъ глѣва и смъртта.

— Ако това продължава така до край — а за сега другѣтѣ ересивѣта, при мѣлѣнѣнето даже на България не сж слѣствувѣа — не се ниѣе много врѣмѣ и свѣтътъ тѣе има само спѣлѣнитѣ на единъ герѣйски заглавѣтѣ народъ а оѣва, които въ мирѣо врѣмѣ не сж прѣстѣвали да се хвалѣтъ съ своѣтъ български врѣмѣ, че чувѣтъ само сегашнитѣ назѣвания на опустѣнитѣ мѣста безъ гѣлѣжитѣ.

— Неѣдѣте се смѣнява въ това — прѣдѣли моя събѣлѣванѣтъ. Судтана, при съдѣлѣството на своѣтъ арѣмѣтъ сѣнѣвичѣ, прѣгѣтовѣла новѣа огниѣа за албанскѣтѣ дѣ. Върху албанѣтъ земѣи че се разширя албанскѣтѣ дѣ.

— Страхѣтъ отъ вѣнѣлѣствѣно на Европа не слѣствувѣа вече слѣдѣ оттеглѣното на рѣукѣта флѣта отъ Иниѣда. Опѣностѣтъ отъ война съ България е отгъстранѣно отъ вътрѣшнитѣ мѣлѣнѣти, отъ колебѣнѣята на нашия комитѣ и отъ неврѣлѣлѣностѣта на нашето правитѣлство. За жалѣсть, гѣмѣа вече ниѣо, което може да сѣира Судтана въ неговата вѣтрѣбитѣлѣа политѣна. Подиръ малѣто тоѣ може да дѣгне отгъравѣния ноѣтъ надъ жергѣтитѣ и въ видѣ на заупѣоѣйна молѣтва може да каже на чѣлѣна вашъ народъ: „Voe victis!“ — Да, „Voe victis!“ повторѣтъ азъ на умъ си. Нѣ... нѣе ниѣа му мислѣтъ всичѣки, които вѣатъ прѣвѣи или косѣнитѣ задѣлѣнѣни спирѣо упирѣющѣ...

Телеграмми до чуждата прѣсса.

Парижъ, 6 септ. — Въснитѣ атапѣти при английското, фрѣнското, австрийското и рускѣто посѣлѣства заминаха за Македонѣя, да се запознатъ лично съ положението. Фрѣнското и английското атапѣта сж вече пристигнали въ Битоля.

Триѣсте, 6 септ. — Тукѣшнитѣ морски комѣнии получѣха отъ Парижъ известѣе, че вѣчера бѣла издѣлена лѣждѣа за обнѣа мобилизѣция.

Парижъ, 4 септ. — Върѣшонѣта военѣа комѣнѣсѣ въ Пѣлѣжъ Коѣпѣкъ засѣдва чѣла ноѣтъ и опрѣдѣла Едѣшевъ пашѣа за главнокомѣндѣющѣа. Всички турски вѣстникѣ печѣлатъ острѣе стати противъ България.

Парижъ, 6 септ. — Бѣрѣшонѣа военѣетъ съ вѣтъ прѣдѣлѣчиѣ на судтана да прѣти улѣмѣтѣмъ на България, но тоѣ рѣши да почѣка още нѣколко дни.

БЮЛЕТЕНЪ

НА ВЪСТНИКЪ

АВТОНОМИЯ

(Задграничен листъ на вжтрѣшната македоно-одринска организация).

Топове и военни припаси въ рѣдѣтъ на въстанниците.

Телеграма.

Бургазъ, 26 августъ.

Въстанницѣ въ Василково, гдѣто още господаруватъ, взели отъ турската войска 2 тона, нѣколко каси патрони, много бошуми, сумни, раницы и дрехи. Взети били и 200 кила нитро.

Новини изъ Одринско.

Телеграма.

Бургазъ, 26 августъ.

На 16 того изъ Малко-Тарново отишли съ Мокреново единъ таборъ пѣхота, единъ ескадронъ кавалерия и 3 горски батари; 70 мушета изатоварени съ припаси сѣднали войската. Много старци, жени и деца (мъжети сж въ четѣтъ) избѣгли отъ Пасналово и Мокреново по горитѣ, гдѣто мръли отъ гладъ. Турското население отъ Среветъ и мѣсто Одрин село, по заповѣдта на властникъ, се оттегляло къмъ елтриностината.

Разграбени и изгорени села.

Въ Костурско прѣзъ послѣднитѣ дни биле разграбени и изгорени отъ войската и башибозука сѣлцѣнитѣ български села: Ливиджа, Истенуецъ, Дембени, Жупаница, Лѣваница, Шестово, Загоричина, Бобиджа и Мокрени. Много имже биле изобити; женитѣ и момитѣ биле изнасилени. Обграбенитѣ вѣщи се продавали въ града за нищо и никаква цѣна.

Маузерни у въстанниците. — Изклани селани.

Въ сраженето при с. Чегазъ (воденско), за което бѣже писали прѣди нѣколко дни, *всѣмъ намичити сподручили да взематъ нѣко души войската нѣколко 40 маузерни пушки съ доста войсково количество патрони. Справката на да се биятъ съ въстанниците, съобщителъ се стурнали въ Чегазъ и извикали осемъ души маузерни селани.*

Сравнение между въстанницѣтъ и аскеръ въ Шипско. — Запаляно и разграбено село.

На 12 того четата на Гоше била обсадена въ село Никоманъ, но безъ кама да е жертви сподручила да се изкубе отъ рѣдѣтъ на многобройния неприятели. На 15 того сѣкачта чета поосекала да отиде къмъ село Лезово, но многобройнитѣ потери, които кръстосвали изъ Шипско, и побържали, та била принудена да отиде въ с. Ломо. Трорарий, гдѣто пакъ била заобиколена отъ много войска и башибозука. На 16-и сутрешнитѣ се започна едно ожесточено сражение, което траяло прѣзъ цѣлия денъ. Дали се е спасила четата или не — положително не се знае. Но турцитѣ, разрезани за голямитѣ свои загуби, запаляли селото отъ четири страни и се придали на клане, безчестия и грабежи.

Насилия въ Скопско.

Селото *Перези* било нападнато и разграбено отъ арнаутъ и турци башибозука; 3 селани биле убити. Въ селата *Черешово* и *Глопаница* тоже имало убити хора. — Отъ село *Бръляница* 9 души биле арестувани и до смърти изтезавани.

Аскерътъ въ Кратово.

На 14 того въ Кратово пристигнали отъ Цинъ 500 души рефиза, носящи 30 товара припаси. На 16 того пристигнали още 200 души съ 20 товара припаси. Така щото въ тоя градъ, съ прибавицията тѣмъ отъ по-рано аскеръ, се набрала войска 1200 души: 800 души рефиза, въоръжени съ маузеръ и 400 души пѣлаве, въоръжени съ мартини. Въ бялското село Зайтово тоже биле настанени 200 души. Всѣчката войска аскеръ постоянно тероризиралъ населението въ града и околнѣта съ грабежи, побои, на дори и убийства.

Обрабена и осквернена църква. Масови арести.

Въ Гуменджикъ тѣ дни била обрабена и осквернена отъ войската българската църква. — Въ десетина дни вѣрже биле арестувани изъ града и околнѣта повече отъ 200 души.

Свѣдѣния изъ Струмица.

Прѣди единъ-три седмици въ с. Ново-сепо били убитѣ единъ шпионинъ; обивени сж сумя невинни

селяни, които лежатъ днесъ въ затвора, подложени на исклидневни изтезания.

На 7 авг. вечеря аскерътъ Коза Дочевъ билъ нападатъ край града отъ единъ войникъ и ударенъ по главата съ приклада на пушката; клетникътъ, умопобързанъ отъ първоизлияние въ черена, провикѣлъ въ най-ужасни мѣхи само два дни и умрѣлъ.

На 10 авг. въ с. Висока, Григоръ Трайковъ тоже билъ ударенъ отъ пѣхларята Дели Ахметъ нѣколко пѣти по главата съ приклада на пушката. Ударенитѣ умрѣлъ на другия денъ; вивонитѣ и до днесъ билъ свободенъ.

Пакъ на 10 августъ, Конст. Василевъ, овчаръ отъ с. Пощево, билъ намъртенъ на полето убитъ съ огнестрѣлно оръжие.

Прѣди нѣколко дни прѣзъ Струмица биле прѣтарани 40 души Костурчани, работити отъ мирна работа въ Цариградъ, за да бждатъ интернирани по родитѣ нѣкъ мѣста.

Убити шпиони.

Прѣди нѣколко дни биле убити въ Кратовско шпионитѣ Димитаръ и Григоръ отъ с. Пилъница, Владимиръ отъ с. Лисково и една баба отъ с. Опила.

Аскерски грабежи и насилия.

Отъ Гевгелия съобщаватъ, че аскерътъ въ тоя край билъ просто побѣдителъ. Грабежитѣ и безчестията изъ града и околнѣта нѣмали свършване. Властитѣ отъ лѣвничитѣ биле принудени да напуснатъ общестъ си и да се спасаватъ кой дѣто виде. Имало обесчестени дори и 7—8 годишни деца.

Освободени и пакъ арестувани.

На 19 того 25 души кичевани биле освобоодени отъ солунския затворъ, но, току що пристигнали по домоветѣ си, биле отново арестувани, Богъ знае за какво.

Архимандритъ пинювецъ.

Съобщаватъ на отъ Гевгелия, че тамошния гръцки архимандритъ билъ почти официаленъ турски пинювецъ. По неговъ доносъ напосѣдѣтъ биле арестувани двама съвѣски невинни хората отъ село Мочуково.

Въстаннето въ Витолско.

(Свѣдѣния на в. „Акрополисъ“, 22 авг.)
Началникътъ на албанскитѣ башибозуци въ Одринско е Онеръ-бей, управителъ на града.

Влашкото село Гошепъ, три часа далечъ отъ Витолъ, е опожарено отъ войската. Има и жертви.

Село Раково е пѣлчосано и опожарено отъ турската войска, а не отъ комити обивени въ войнички дрѣхи, както анонимно бѣ пренесатъ слухъ, за да се прикриятъ жестокостватѣ на войничитѣ.

Въ с. Маково (Мурховско войската пѣлчосала 80-тѣ жци на селото.

При с. Лакъ въ едно обиване комитѣтъ отнели отъ войската единъ горски топъ.

Арехово (Мурховско) и Орѣхово (Витолско) сж унищожени отъ турска войска и башибозуци

Арово (Корчанско) пѣлчосано отъ башибозуци.

По желанието на Хяли паша, *Трипанаския, Витолския и Леринския гръцки владичи прѣдали си списъкъ на еврокомитетски села, за да заповѣда на войската да не ги нападатъ.*

Страхъ лове пая.

Въ Шкодръ напосѣдѣтъ биле арестувани всѣчки находящи се тамъ по работа българи изъ Македония. Види се турскитѣ власти сж се побояли да не пострѣлатъ нѣколко арнаутини.

Доизлянителни свѣдѣния по нападенето на казармата въ с. Пасналово (Малко-Търново).

Въстанничката чета, която нападнала и разрушила Пасналовската казарма, се състояла отъ 100 души. Въстанницитѣ не били още обсадени, щото когато неочаквано откъмъ Стоилово се раздали пушечки залпове. Това побърнало на работата: войничитѣ въ казармата, събудени отъ часовая, гравать

пушнитѣ си, излизать вѣтъ и зимаатъ позиции. Едно отделение отъ въстанницитѣ, около 50 души, подполюствовато на силни Г. Кондоловъ, влиза въ селото и обрабда предимно казармата. Залочна се чествъ, но прѣживають заловѣ откъмъ Кондоловъ, влизва на аскеръ „тесими, олудуѣ!“ на което аскерътъ отново отговаря съ огънь. Заверша въстанникътъ гарнизъ на атака и въстанницитѣ съ вивонитѣ на аскеръ се обстрѣляватъ. Сравненето се продължавало и мномия войници нево били убити, когато единъ селинитѣ въстанникъ съобщава на войводата, че нѣкои отъ „стичитѣ“ влизали отъ позициитѣ си, — нѣмно, което не било вѣрно. Кондоловъ отгна съ единъ четникъ и селинитѣ за проверка.

Когато дошли близо до кащата на баалния грѣвъ въ селото, Арестиди, трима скрити въ кащата на тоя грѣвъ войници, стрѣляли откъмъ Кондолова и тожко го ранили Селинитѣ и четникитѣ зели ранения войвода и го принеся въ една съседна каща. И сѣдѣтъ ранаването и оттеглянето на войводата, сраженето се продължило. Аскерътъ, тѣтъ билъ обрабденъ, щото по нѣколко минути не било възможно да се изкубе отъ рѣдѣтъ на въстанницитѣ. Но, единъ отъ тримата, скрити въ кащата на грѣва войници, прѣбѣлчегъ въ дрѣхѣтъ на жената на послѣдния, успѣлъ да влизъе незабавно отъ селото и се затекътъ въ Малко-Търново, отъ веднага билъ изарѣченъ около 150 души аскеръ за Пасналово. Но пладнитѣ аскерътъ избѣлчегъ селото, но въстанницитѣ, които държали въ обсада селото, го забѣлчегъ по-рано и се приготвили да го пострѣлятъ. Едновременно му били открити отъ три страни огънь и още при изрѣвѣтъ заловѣ ударитѣ въ бѣтъ и се прершала.

Въ тоя моментъ обесчеститѣ войници се опитали да се измъкнатъ отъ обсадата, като ударил нѣтъ единъ да се изкубе отъ рѣдѣтъ на въстанницитѣ. Но, единъ отъ тримата, скрити въ кащата на грѣва войници, прѣбѣлчегъ въ дрѣхѣтъ на жената на послѣдния, успѣлъ да влизъе незабавно отъ селото и се затекътъ въ Малко-Търново, отъ веднага билъ изарѣченъ около 150 души аскеръ за Пасналово. Но пладнитѣ аскерътъ избѣлчегъ селото, но въстанницитѣ, които държали въ обсада селото, го забѣлчегъ по-рано и се приготвили да го пострѣлятъ. Едновременно му били открити отъ три страни огънь и още при изрѣвѣтъ заловѣ ударитѣ въ бѣтъ и се прершала.

Въ тоя моментъ обесчеститѣ войници се опитали да се измъкнатъ отъ обсадата, като ударил нѣтъ единъ да се изкубе отъ рѣдѣтъ на въстанницитѣ. Но, единъ отъ тримата, скрити въ кащата на грѣва войници, прѣбѣлчегъ въ дрѣхѣтъ на жената на послѣдния, успѣлъ да влизъе незабавно отъ селото и се затекътъ въ Малко-Търново, отъ веднага билъ изарѣченъ около 150 души аскеръ за Пасналово. Но пладнитѣ аскерътъ избѣлчегъ селото, но въстанницитѣ, които държали въ обсада селото, го забѣлчегъ по-рано и се приготвили да го пострѣлятъ. Едновременно му били открити отъ три страни огънь и още при изрѣвѣтъ заловѣ ударитѣ въ бѣтъ и се прершала.

Надвечеръ въстанницитѣ разрушили казармитѣ и сѣдѣтъ това отишли при свои войвода, който, доволелъ отъ своитѣ другари, видѣхътъ на рѣдѣтъ имъ съ въздишана, че не му било съдено да бждъ по-дълго време съ тѣхъ.

Телеграми до чуждата преса.

Селува, 3 септ. — Извѣститата отъ Одринъ залочна новина храна на възбужденето на населението: неспирително се увеличил, и не може да се отрече, че турскитѣ законително гледатъ на чужденцитѣ. Туканцитѣ консули поднахва въпроса да се повзакътъ военни кораби и нѣкои увѣдомка за това правителствата си, но паригариситѣ посоства не обрнана внимание на това. И тѣмъ сѣга единъ неуспѣшно целено военни кораби чѣсъ да упразднитъ едно успешно вляние, защото дѣсь сълучани по-малко се боятъ отъ македонски агентаи, отколкото отъ избухването на турцитѣ, включително и военнитѣ.

Туканцитѣ блзари не могатъ да напуснатъ града, защото турскитѣ власти не нѣтъ даятъ паспорти и, защото се види, тѣ се държатъ тукъ като заложници.

(Frankf. Zeitung).

Падуревъ, 3 септ. — Възбужденето на мусульманитѣ расте и всѣкъ денъ може нѣколко да избухне. По заповѣдъ свиехъ турскитѣ вѣстници за прѣвъ пѣтъ, обнародоватъ подробни описания за извънрѣшитѣ жестокости (р. р.) *отъ страна на османлициитѣ вързку ометни и дѣла и ги придръжаватъ съ тѣка необикновено внимание на това. И тѣмъ сѣга единъ неуспѣшно целено военни кораби чѣсъ да упразднитъ едно успешно вляние, защото дѣсь сълучани по-малко се боятъ отъ македонски агентаи, отколкото отъ избухването на турцитѣ, включително и военнитѣ.*

Турскитѣ офицери, отъ генералъ до подпоручикъ, сѣга все открито настояватъ за война съ България, защото, казватъ тѣ, Европа чѣтъ трѣба да позволи на Турция да отстрани едно неупорядочно положение, за да се избѣгне нѣщо по-лошо.

(Frankf. Zeitung).

БЮЛЕТЕНЪТЪ

НА ВЪСТНИКЪ

(Задграниченъ листъ на вжтрѣшната македоно-одринска организация).

Меморандумътъ подаденъ днесъ отъ прѣдставителитъ на вжтрѣшната организация до дипломатическитъ агенти на великитъ сили въ столицата.

Още на 30 юли т. г. генералниятъ штабъ на втория революционенъ окръгъ Бѣ писалъ до консултѣ на великитъ сили въ Битола, за да имъ съобщитъ, че турцитъ, бесилни да потушатъ въстанието съ срѣдствата, които се употребяватъ въ модернитъ държави; сѣхъ прѣдприети да унищожатъ по-напредъ мирното население, и че за тази цѣль тѣ сѣ захванали да разрушаватъ християнскитъ села и да колятъ тѣхнитъ жители. Генералниятъ штабъ казваше още, че ако Европа не спере Турция въ лѣтя, но който тя е тръгнала, ще му бъде невъзможно да запази на захванатата борба характа и на война между образовани народи и че въстаницитъ, жертва на едно несправедливо и естествено ожесточение, ще се прѣдадатъ на законни отмъщения.

Това прѣдупрѣждение, диктувано отъ човѣколюбива съображения, които лежатъ въ основата на законитъ на войната, не бѣ послѣдвано отъ страна на великитъ сили отъ никакви послѣпки прѣдъ Високата порта. Като сѣ поочинвали на съображения, които не ни се пада да прѣдвзимамъ, нѣкои сили сѣ направили даже по този случай декларация, които сѣ въ състояние да увеличатъ по единъ фаталенъ начинъ дръзкостта на турцитъ и да ги насочватъ въ една политика на кланета и разрушение, която тѣ често се обвивала съ кръвъ итако. И наистина, като прѣдвзидатъ осъществяването не единъ планъ на разрушение, често прѣдизвикъ въ Армения Европа бѣ видѣла съ ужасъ, турцитъ, редовни войници и башбокузи, взривуватъ село и лоджъ заподѣлатъ на военнитъ власти едно методично дѣло на разрушение. Ето сѣбѣ яната, надлежно контролирани, които не получаватъ отъ самитъ мѣста, дѣто сѣ станали събитията.

(Тукъ сѣ изброени поимено ошохаренитъ отъ аскера и башбокуза села, разпрѣдѣленъ тѣ: *Битолски окръгъ:* Битолско 10 села, Вресенско 17, Прѣславско 2, Крушовско 3, Дендръ Хисарско 5, Окридско 40, Дебрско 2, Леринско 10, Костурско 11, Кичевско 1; *Скопски окръгъ:* Скопско 2 села, Шанишко 3, Велешко 1; *Солунски окръгъ:* Битлъж Вардарско 2 села, Воденско 1; *Одрински окръгъ:* 4 села. Имъ всичко 132 села).

65000 души най-малко старци, жени и дѣца, сѣ останали безъ подслонъ и сѣ наложени на най-страшна мизерия.

Отъ тѣзи факти се вижда, че Турция, въпреки едно минало, което би трѣбвало да ѣ служи за урокъ, систематично прѣдвзема употребеното на християнитъ въ въстаницитъ средства отъ държавето на великитъ сили. И наистина, понеже тѣзи послѣднитъ сѣ съзбавили султана да вземе, за въстановяване на реда, всички възможни мѣста, турцитъ сѣ натъквали тази прѣпорѣчка въ смисълъ на едно насърчение къмъ кланетата и разрушението. За нещастие, истинна е, че откакто сѣ се случили тѣзи страшни събития, Европа не се сторила нищо, за да доведе султана до едно човѣколюбиво глѣдуване на свѣтлитъ, които тя му е дала. И по тоя начинъ въ ума на турцитъ е укрѣпвала мисълъта, че великитъ сили ще присрѣтватъ безпречно на тѣхнитъ злодѣяния. Лесно е да се прѣвидатъ послѣдствата, които неизбѣжно ще доведатъ поодиръ това убеждение: то ще бъде глѣното унищожение въ непродължително врѣме на всички християни въ Македония и Одринска областъ...

Прѣдъ видъ на тази възможност, която вече се осъществява прѣдъ тѣхнитъ очи, въстаницитъ не могатъ вече да свирѣтатъ по отношение къмъ своитъ врагове неутралността, която неизбѣжно ще доведе до една въмѣнлиа въ обязанност. Понеже сѣ изгладното унищожение на великитъ сили потушаването отъ страна на турцитъ се изражда въ рѣжа, дѣятелността на въстаницитъ не би могла вече да се ограничи съ нападениа противъ редовната войска. Отмъщения ще се извършватъ по необходимостъ отъ тѣхна страна, отмъщения, които ще бѣдатъ неизменно.

Вжтрѣшната организация говори за тѣзи отмъщения не за да ги възвѣститъ, а за да хвърли отговорността върху великитъ сили, които сѣ ги направляли необходими, благодарение на една политика несправедлива, подлита, която дава поводъ за най-лопшиа двусмислиа.

Клане въ Одринско.

Първа телеграма
Бургазъ, 27 августъ — 1903 год.

Прѣвъ послѣднитъ два три дни аскерътъ изкаля въ село Чегаликъ повече отъ 50 души; въ село Бука Бина Исмаилова и единъ семиниъ съ жидѣта въ и малото му момиче; въ село Ермаковъ — старцитъ Ювъ Камбуровъ, Яни Тодоровъ, Яни Чолаковъ, Тодоръ Дюагеровъ и синоветъ му, Иванъ Милевъ, Димитъръ Германовъ, Димитровъ, Иванъ Янковъ, Георги Арабаджиевъ, Иванъ Кошишовъ, 10 годишнитъ момчета Тодоръ и Яни Костови, другъ нѣколко и двама лозенградски касали; близо до село Ермаковъ 15 души немеденни разсѣчени на клѣво. — Единъ еснадаръ, кавалерия се движн край българската граница и убива безпощадно всички старци, жени и дѣца и др. бѣмъци, които се опитватъ да прѣминатъ отсамъ; на три километра отъ границата сѣ убити чегалишкитъ Тодоръ Стиматовъ, Кочко Константиновъ и още нѣколкоина, на които имената не се знаятъ. — Аскерътъ говорила, че царътъ заподѣдалъ да изколятъ всички българи.

Бургазъ, 28 августъ.

Втора телеграма.

Цѣло Лозенградско било наводено отъ пѣшачна юрда, зебачи и арнаути, които прѣдавали на пѣвъ, поваръ и сѣвъ всичко българско. Въ село Коширѣнскъ сѣ изкалени всички, които не успѣли да избѣгатъ. Въ село Тасъ-Теле биле изкалени 18 семейства и въ с. Азмаджинъ 20 семейства. Отъ селата Ени-Махле, Донузовъ, Карамуси и Карлия 80 семейства, като избѣгли, биле прѣвѣржати отъ аскера и докракъ нѣтрѣпени. Четирма лозенградци биле съсѣчени край града.

Вжзаници отъ Лозенградско.

Бургазъ, 28 августъ.

Телеграма.

Отъ няколко дни насамъ стотини старци, осени и дѣца пристѣпнаели на българска земя, на възстаналиа лозенградски край, спасяващи се отъ турѣта и смъртта.

Сражение край Василко. — Турски войски на българската граница.

Бургазъ, 28 августъ.

Телеграма.

На 24 тога единъ таборъ пѣхота, единъ еснадаръ кавалерия и три горски батареи атакували една възстаннишка чета на върхътъ Копрецъ, надъ Василко. Сражението траяло 2 часа. Аскерътъ отъ двѣ страни обстрѣлявалъ съ топове и пѣшкѣмата. Въстаницитъ чакали и, когато неприятелътъ наблизилъ, съ бомби и залповъ отъ огъ заставили да отстъпи въ безпорядкъ. Въстаницитъ се оттеглили безъ никакви жетви; аскерътъ ималъ повече отъ 20 души убити, мнозина ранени и нѣколкоина пѣшени. — На единъ часъ отъ границата, клѣво море, се намиратъ четири табора пѣхота, петъ еснадарна кавалерия и петъ батареи артилерия.

Движенето на войскитъ въ Одринско.

Бургазъ, 28 августъ.

Телеграма

При Василко новъ десетимъ: три табора пѣхота, два еснадарна кавалерия, четири горски батареи. Въ Граматичово пристѣпнаели двѣ табора пѣхота, единъ еснадарна кавалерия, две горски батареи. Въ Гюкь-Теле сѣхиръ нѣпурманъ много аскеръ. Къмъ границата се движатъ голѣми войскови части.

Окръжно до гърцитъ въ Одринско.

Генералниятъ въстаницитъ штабъ на VIII окръгъ е изпратилъ следното вѣдѣние на грѣца на окръгъ, до нѣколко грѣца належаи и села въ Одринско:

„Съобщава ми, че се изказвала желаниа да се поборватиме съ българскитъ християни, наши братя, за сѣмпанването на общини ни неприятель — турцитъ, и за освободженето на общата ни мила татковина. До днесъ не се надѣваме само на нашитъ сили, имайки вѣдѣние за Бога, понеже цѣлата ни е права и свѣта. И безъ вѣдѣта поадрѣна, ние сме увѣрени, и че ние използваме, както за насъ, тѣ и за васъ, поносенъ човѣчки животъ; но понеже сме длъжни да подадемъ рѣжа на всѣки християнинъ, който искрено желасъ съсѣпането на тиранията, то подаваме ви рѣжа,

за да се побратимимъ и за да дѣйствуваме заедружно противъ тираниитъ. Прочее, изпратете незабавно двама ваши прѣдставители, за да ва кажеме чрѣвъ тѣхъ, какво трѣбва да правите.

Приемете братски ни поздравъ.

Прѣдставителъ на Възстаннишка Штабъ.
Магалия Гурджиовъ.

Странджа-Гора, 12 авг. 1903 г.

Сражения съ башбокузи. — Изгорено село.

На 13 т. 40 турци отъ изгореното село Корѣокобли, (лозенградско), взоржени се арнашли въ селото си, за да прѣбератъ остатѣка отъ добитка си. Тѣ идни отъ Мидя, дѣто на първо врѣме се събирали всички турски бѣжци. На пѣта, близо до с. Пенекъ, срѣцнаа нѣколкоина българи селяни и почнали да стрѣлятъ върху тѣхъ. Въ това врѣме наблизу се намѣрала една възстаннишка чета. Въстаницитъ чули гърмежитъ и веднага се претекли на мѣстото. Тѣ заобиколили отъ всички страни турцитъ, прѣдожили имъ да се прѣдадатъ, но тѣ отказали и се заврѣзало сражение, което траило само половина часа. Турцитъ, съ изключение на трима, всички били избити и оржението имъ прѣбраво. Трамата, която се спасила, затвѣри се въ Мидя, отѣто, пристѣпнаа башбокузи около 30 души. Четата и него развѣла и прѣснала. Такоже въ това врѣме, близу край мѣстото на сражението, минавалъ цѣло таборъ аскеръ, но на мѣсто да тръгне да прѣсѣдѣа възстанницитъ, блокиралъ селото Пенекъ. Войницитъ, съдѣтъ като изгнаници всичката покрѣпина на нещастнитъ селяни и ѣ занесли възъ отъ селото, извадихли всички момъ и жени, прѣкарвали всичко жено погъ ножи и сѣдѣтъ това се оттеглили и подпалили отъ четири страни селото, което сега е сравнено съ земата.

Въстанието въ Битолско.

(Свѣдѣния на гравитъ вѣстнаа).

Една заповѣдъ до всички власти казва, че ще се даде амнистия на всички възстанали селяни, ако се явятъ и прѣдидатъ окръжната си.

Отъ Кемали, първа станция отъ Битола, потеглили за Мурихово четири батальона войска.

Въ Солунъ биле норжани 1 1/2 милионъ газети, които трѣбало да бѣдатъ готови за 20 дни.

Брари тренове прѣсѣпали албанскитъ батальони отъ Битола въ Одринско, на потушаване на въстанието.

Споредъ единъ списъкъ на костурския грѣцки вѣдника, въ енархията му, до 17 тога, биле възстанали селата: Екзархийски: Галица, Изгилѣ, Зелени, Четерскъ, Джѣмбети, Тарново, Дрѣвенови, Вишено, Блага, Бобина, Хумарчишко, Шестово, Турне и Орманъ; сѣсени (Екзархийски и патрархийски): Жулианца, Косинецъ, Лѣбница, Сѣдрѣтъ, Брѣкница, Чарнолица, Подвизница, Кономали, Бачкаръ, Черепница, Заторичени, Олѣца, Аносенъ, Кондорѣби и Чорлаво.

Телеграми до чуждата преса.

Вржесъ, 8 сеп. — L'Independance Belge* съобщава за една съвѣщане намѣсно на Русия и Австрия. Самитѣ султани осъзнали мѣна на вѣкове, защото той живѣятъ като неприятель въ собственото си царство. За сега стрѣмитъ сѣ насочени къмъ това да улеснятъ започаното, безъ да прѣдизвикатъ международенъ конфликтъ.

(N. Fr. Presse).

Цариградъ, 7 сеп. — Дневнитъ цѣкъ заподѣлъ бѣжението отъ страна на Бхотари поканалъ голѣмо миролюбие, но Турция, въпреки това, продължава своитъ въоружения. Султанътъ съобщилъ на Зиновиева, че той дарява на сирацитъ отъ Крушово, чинто бѣха избити отъ башбокузитъ, петъ хилъци лири.

(Frankf. Ztg).

Цариградъ, 7 сеп. — Безпощадноста и официалнитъ кръвоге расте възбужденостъ на новитъ рѣпорти на Хилми паша, че дѣятността на въстаницитъ се усилила. Чиселото на възстанницитъ е 25 хил. души.

(Temps)

Солунъ, 7 сеп. — Въера докракъ сѣ желѣвницата отъ Битола 25 души маселонци, между тѣхъ и единъ повъ. Само погнѣтъ не бѣше обкованъ въ вериги.

(Frankf. Ztg).

БЮЛЕТЕНЪ

НА ВѢСТНИКЪ

(Задграниченъ листъ на вжтрѣшната македоно-одринска организация).

Маса бѣзваци нѣз одриноско.

Бургазъ, 29 августъ.

Снощи пристигнаха въ Тенеджа повече отъ петстотинъ жени и дѣца.

Изгорени села отъ войската въ одриноско.

Бургазъ, 30 августъ.

На 25 тога азнертъ изгорилъ селата Керачино, Мосяново, Малгачинъ. Близо Мало Търново облягнати на повелѣния чинѣхитъ Шереничи, Станово, Пещарово, Шимлигово. На 26-и изгорѣли селата Гюкь-Теле, Мохрешово, Курия, Деревий.

Ужаситъ въ Лозенградско.

Бургазъ, 30 августъ.

Лозенградско залуства. Тамъ българското население загина. Петъ табора бѣши арнаути грабятъ, палатъ, безчестатъ и колятъ. Прѣвъ послѣднитъ три четире дни сж разграбени и изгорени десетия села, имената на една часть отъ които съобщиха съ задграничната телеграма. Близъ до селото Пиронъ сж убиани 3 селяни, 4 жени и 3 момъци; въ самото село бѣше заклани Петровъ и дѣтъ му дѣщеря, Палазовъ и жена му и Рада Василева. Въ село Масалинъ съсѣдени 8 мъже, 4 жени и 8 момъци (прѣдварително обезчестени). Въ изгореното село Курия убити около 60 жени и дѣца. Въ село Новачъ облягнати двама селяни отъ Кадиево и двама отъ Кавалери. Въ село Кавалинъ погубени 11 души мъже. Въ изгореното Деревий всичко живо минало подъ ножъ. Въ Лозенградъ българинъ не може да се покаже на улицата; на Додолуло, ереничи вицеконсулъ, прозорцитъ изчлупчени сж камъне отъ една гълапа буйствуващи турци.—Харемитъ на турцитъ изъ вилаета бѣше прѣлѣпени вече сѣ лѣвничи жени, момъ и дѣца.

Турски аскеръ разбойничествува на българска земя.

Бургазъ, 30 августъ.

На 27 тога следъ младши аскеръ минала отъ сѣвера граница. Близо до Тенеджа, забрала три стама още ведно съ овчарити и ги откарала въ турско.

Сражение между възстанителитъ и войската.

Бургазъ, 30 августъ.

На 25 тога една възстанителска дружина имала продължително сражение съ многоброенъ аскеръ близо до селото Пенекъ (лозенградско). Отъ възстанителска страна паднали седемна души убити и мнозина ранени.

Положение въ Ахъ-Челобийско и Скечанско.

Тенеларе, 30 августъ.

Въ Ахъ-Челобийско и Скечанско 8000 души аскеръ разпрѣдѣленъ по всичкитъ български села. Отъ планината очаритъ и гюваритъ насила заставени да се прибератъ въ селата, окъждѣ не можени да мръднатъ на никъдѣ. Всѣкъдневно и повсемѣстно убийства и грабежи.

Върхътъ на аскерскитъ влодѣния.

Гюкь-Телекскитъ аскеръ заловилъ край българската граница двадесетина жени и момъци, близкии отъ село Пиронъ, и ги оттеле въ лагеръ си за общо употреблѣние...

Сражение въ Лозенградско.

Край селото Понурмаково, на върха Големи, прѣди 5 дни, възстанителска чета подъ вождествомъ на Шаварова имала дружавско сражение съ едно отделение кавалерия, която бѣше обгубствана, която изгубила 13 войника и 7 войки. Скоро допѣлъ и единъ отрядъ пѣхота, но и него постигнала участъта на кавалерията. Възстанителъ свободно напустили позицитъ си прѣвъ нощта, безъ ни една жертва.

Ограбѣнъ мѣнастиръ. — Ивбитъ селани.

Велешкитъ мѣнастиръ Св. Иванъ бѣлъ съвсѣмъ разграбѣнъ отъ аскера. Прѣди няколко дни бѣше убитъ изъ околнота шестима души селани.

Сражение край Черното море.

На 28 тога, възстанителитъ, укрѣпени на единъ връхъ близо до морето, амали кръвопролитно сражение съ войската. Подробности още нѣма. Знае се само, че на слѣдующия денъ имало въ Василко новъ денъкъ на аскеръ, който се отправилъ бързинкомъ къмъ мѣстото на битката.

Защото се оплакалъ.

Свещеникъ Серафимъ отъ Палака ималъ смелостта да се оплаче прѣди връме на руския и австрийския консули, поради единъ побой, който му бѣше нанесенъ отъ царския аскеръ. За това прѣдложилъ на 10 тога ищадитъ свещеникъ, отивайки къмъ с. Голяма Царорія, бѣлъ достигнатъ отъ прѣдшнитъ побойнички, които му откъсали по най-жестокъ начинъ: тѣ го отвлѣки въ обора на едно болно ханче, оскубили му коситъ, мустакитъ и брадата и насилили върху него животинскитъ си отпаси.

Едно каймакамоко окръжие.

Подготъ печатитъ булваня прѣвозъ на едно окръжие, направено отъ малкотърновския каймакамитъ до всички български села въ малкотърновско. Отъ него се вѣдѣтъ, че турското правителство, както и всички възстанителъ разбойнички, че каймакамитъ принеся подпалването на с. Стоилово, което царскитъ аскеръ разруши съ топове, на възстанителитъ и че правителството официално се заклана на българитъ. И тога варварско правителство си устояло на думата: повечето отъ българскитъ села въ малкотърновско сж вече непелица и населението имъ е или избито или прогнано.

Ето окръжието:
„До старѣшинитъ въ селата: Пасиалово, Дереклий, Мохрешово, Капарере и пр.
„Видѣте, какво стана съ Стоилово, което укривало разбойнички. Командаръ-паша отиде съ войска и прѣди да го заобиколи, разбойничитъ го подпалитъ и избѣгна, безъ да посмѣятъ да хвърлятъ единъ куршумъ срѣну царския аскеръ. Като Стоилово и ваиното село може да стане пепелица. За това, имоъ получите настоящето, вѣнната да дойдете да се приклатите на Командаръ-паша и да се покорите, като дадете ниско мено задължение, че вие сте противъ разбойничитъ. Иначе, голямо зло ще ви наиде.
Малкотърновския Каймакамитъ.
Малко-Търново, 16 августъ — 903.“ (печатъ)

Произшествия въ Кичовския възстанителски районъ отъ 20 юлий до 10 августъ.

На 20 юлий възстанителитъ нападѣха градътъ Кичево, залпахъа всички турски села и станаха господари на положението на цялата каза, която се одържаха пѣлъ осемъ дни. На възстанитъ, за да бѣде освобожденъ отъ обсадито положението, бѣше направлено на одобрѣнение много войска отъ Скопие, Тетово, Гостиваръ и Дебъръ. На осмия денъ възстанителитъ и аскерътъ (около 5000 души, съ голямо количество башбоукъ) се срѣгнаха въ мѣстността „Работинъ-Коль“, гдѣто стана едно ожесточено и твърдъ продължително сражение. Отъ възстанителска чета изпадна велико 12 души; числото на убититъ турци, по всѣа вѣроятностъ твърдѣ голямо, не се знае точно, защото хюкомакскитъ куркове старателно го укриватъ. Подиръ сражението войничитъ и башбоуцитъ се прѣдодоха изъ българскитъ села на обичайнитъ си наступлѣния: грабежи, убийства и безчестия.

На 21 юлий въ селото Вилково стана съблъкване между едно отделение възстанителъ и редовна войска, придружавана отъ голямо число башбоукъ. Следъ няколко часа, числото на башбоукъ се увеличаваша, вследствие на което възстанителитъ отстъпватъ, като оставятъ 5 души убити. Числото на убититъ турци възлиза на повече отъ 15 души. Башбоуцитъ, криейтъ възбудѣнитъ отъ голямитъ жертви въ сражението, оидѣха се къмъ селото, за да отмиатъ на старитѣ, женитъ и дѣцата, но тамъ не намиратъ жива душа. Башбоуцитъ заплата селото и разграбѣа оупусленитъ къщи. Турцитъ отъ селото Пасионца минали съ кола

ограбѣната похищана и откарвали всичката заловена жива стока.

На 21 юлий стана обиване и въ селото Вроненица. Между селянитъ и едно отделение редовна войска. Следъ няколко часа отъ почването на сражението на възстанителитъ селото пристига помощъ; турцитъ съ голями жертви отстъпиха и възстанителитъ ги прѣслѣдѣха чакъ до града Кичево.

На 22 юлий въ мѣстността „Рабошица“, близо до селото Арабаница, стана обиване между 30 души възстанителъ и башбоуцитъ. Следъ няколко часа турцитъ отстъпиха, като оставиха 6 души убити. Възстанителитъ имъахъ нискава загуба.

На 22 юлий, въ Кула-Паннина, близо до селото Дуничи, стана съблъкване между 60 души възстанителъ и редовна войска, придружена отъ башбоуцитъ. Възстанителитъ имъахъ жертви; турскитъ загуби не сж известни.

На 22 юлий въ село Карабуинца стана съблъкване между селянитъ и войската. Следъ сражението мъже, жени и дѣца хваната планината, а войската разграби до косякъ напуснатитъ къщи.

На 28 юлий село Овраничи и Рачени нежданѣно бѣдоха нападнати една група възстанителъ (около 70 души) отъ 4 табора аскеръ, който бѣ пощепилъ отъ гостиварско и битовско за умъриването на казата. Сражението се почна въ 3¼ часа по турски заранята и трая до 10¼. Понеже силата на турцитъ бѣ много голяма (расположена и съ няколко топа), възстанителитъ не можаха да се одержатъ и отстъпиха въ Рѣченската планина. Въ това сражение възстанителитъ оставиха 3 души убити, а турцитъ повече отъ 50 души.

Вашбоуцитъ, който придружаваше въ сражението войската, заедно съ нея, ограби християнскитъ села Овраничи, Рачени, Пожажи и Лѣвица. Селото Работо имоъ освобѣ че се ограбено, но е и съвсѣмъ изгорено, останалитъ живи дѣца, жени и старци се скитатъ по ридицата безъ покрива и храна.

На 29 юлий редовна войска съ топове нападна селото Църъ. Селото е съвсѣмъ изгорено и разрушено отъ топанетъ; много жени и дѣца бѣше прѣбѣжало и храна се скитатъ по планината. Въ това сражение има отъ наша страна 3—4 убити, жертвитъ отъ турска страна възлизатъ на 40 души.

Изобило колонието въ нашата край сега за сега е твърдъ отчуждено. Всички крайни останака по порето, много отъ тѣхъ сж изгорѣни, други унищожени. Коего е останало, не може да се прѣбере, тъй че населението е осъдено на гладъ. Никой отъ българитъ не може да се движи на къдѣ да бѣде. Много старци, мнужаици отъ едно село въ друго, да потърсятъ храна, не се връщатъ назадъ. Много жени, (самото мъже нѣма въ къщитъ) занаятъ жито да съклатъ по воденитѣ, но ги прѣрѣзватъ турцитъ, бизтъ ги и имъ взиматъ храната. Така напр. 5 жени отъ село Илжича сж жестоко бияни; една е вече въ гроба.

Телеграми до чуждата преса.

Лондѣнъ, 8 септ. — Известията за звѣрствата на турскитъ войски прѣзвездатъ тукъ неблагоприятно впечатление. Доказателствъ тукъ не бѣха наклонни да правятъ политика въз основа на съобщения за жестокости. Ако обаче не стане ибѣло за издѣлване турскитъ войски, при тѣхнитъ экспедиции противъ Англия, то въ Англия тѣхъ известия ще циркулиратъ неопорочувани и те възбудятъ обществено мнѣние. Вече се прѣдвѣжда, че най-последното известие на Reuters за изкаляването 40 хил. души българъ — мъже, жени и дѣца, ще прѣвѣщива въ Англия силно антитурско движение.

(N. Fr. Presse).

Лондѣнъ, 9 септ. — На „Standard“ съобщаватъ отъ Вашингтонъ, че държавния секретаръ Хей ще започна безоборно американскитъ интереси въ Турция. За сега нѣма поводъ за една акция, пакъ и Америка сѣщо желае да избѣгне велико излизно усложнение на кризата. Но ако работитъ въ Цариградъ започнатъ на покиснитъ, Америка, независимо отъ другитъ сили, ще испрати своитъ военни сили съ скитанитъ инструкции, както и при събитията въ Сѣвизитъ (Катав). Америка счита себе си въ право непосредствено да урежда работитъ си съ Турция, безъ да се води отъ следещио и договоритъ на европейскитъ народи. Вѣрна се, че правителскитъ народи не ще се прѣдвѣжатъ на предвидѣното американскитъ военни сили съ подобна мисля.

(Berl. Tagblatt)